

**Kahta 'iidiä koskevat
päätökset
puhdistetusta
sunnasta**

Shaykh 'Ali Hassan 'Ali 'Abdul Hameed al-Halabi

Sisältö:

Kirjoittajan johdanto ensimmäiseen painokseen	3
LUKU -YKSI : ‘iid.....	5
LUKU – KAKSI : Allaahin armo profeetallista ummaa kohtaan kahdella ‘iidillä	6
LUKU –KOLME : Lupa kuunnella nuorten tyttöjen soittamaa daffia*	6
LUKU - NELJÄ : ‘iidiä varten koristautuminen /kaunistaminen.....	7
LUKU – VIISI : Musallaan (rukouspaikkaan) siirtyminen	8
LUKU – KUUSI : Musallaan meneminen ja sieltä palaaminen.....	9
LUKU – SEITSEMÄN : Takbeer ‘iideissä	11
LUKU – KAHDEKSAN : Milloin syödä ‘iidien aikana.....	13
LUKU – YHDEKSÄN : Kylpeminen ennen ‘iid-rukousta.....	14
LUKU – KYMMENEN : Rukoileeko henkilö ennen ‘iid-rukousta tai sen jälkeen?.....	15
LUKU – YKSITOISTA : ‘iid-rukouksen islamilainen päätös	15
LUKU – KAKSITOISTA : ‘iid-rukouksen aika	17
LUKU – KOLMETOISTA : Ei adhaania eikä iqaamaa ‘iid rukousta varten	18
LUKU – NELJÄTOISTA : ‘iid-rukous kuvattuna	18
LUKU – VIISITOISTA : Rukouksen jälkeinen saarna	22
LUKU - KUUSITOISTA : Saarna ja siinä läsnäolon valinta.....	23
LUKU – SEITSEMÄNTOISTA : Kun ‘iid ja jum’ah sattuvat samaan päivään	24
LUKU – KAHDEKSANTOISTA : ‘iidin tervehdykset ja onnittelut	25
LUKU – YHDEKSÄNTOISTA : Uhrilahja	27
LUKU – KAKSIKYMMENTÄ : Uhruksen säännöt.....	30
LUKU – KAKSIKYMMENTÄYKSI : Moitittavia iidiä aikana tehtyjä tekoja.....	33
LUKU – KAKSIKYMMENTÄKAKSI : Joten onko ‘iid tällainen?	36
LUKU – KAKSIKYMMENTÄKOLME : Päätelmä	36
ALAVIITTEET:	37

Kirjoittajan johdanto ensimmäiseen painokseen

Kaikki ylistys on Allaahin, ylistämme Häntä, tavoittelemme Hänen apuaan ja Hänen anteeksiantoaan. Haemme Allaahin turvaa itsemme pahasta ja tekojemme pahasta. Kenet tahansa Allaah johdattaa, kukaan ei voi johtaa häntä harhaan ja kenen tahansa Allaah antaa eksyä, kukaan ei voi häntä johdattaa. Todistan, että kenelläkään ei ole oikeutta tulla palvotuksi paitsi yksin Allaahilla, ilman seuralaisia ja todistan, että Muhammad (salAllaahu 'aleihi wa sallam) on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä.

Jatkaaksemme: Totisesti islam on Allaahin mahtava uskonto, se uskonto jonka Hän hyväksyi ihmiskunnalle jotta sen kautta he voivat korjata elämänsä asiat, ajan kuluessa ja aikojen muuttuessa.

"Eikö Hänen pitäisi tietää mitä Hän loi? Ja Hän on Ystävällisin ja Kohteliain (palvelijoilleen), kaikesta kaikki-tietoinen." [1]

Islamilainen umma (kansaa) oli ihmiskunnasta parhain kohonnut umma. Tämä johtuu siitä, että se kantoi (islamin) viestiä ja välitti sitä toisille kansoille. Islamilainen umma pysyi tässä tilassa siihen päivään asti kunnes se loitontoi itsensä Herransa –Hänen, joka on vapaa kaikista vajavaisuuksista ja Korkeimman- Kirjasta ja profeettansa (salAllaahu 'aleihi wa sallam) sunnasta.

Näin ollen kaikkien muslimien on pakollista, maailman joka kolkassa, palata Allaahin, vallaassaan ylevän ja siunattu olkoon Hänen nimensä, Kirjaan ja Allaahin lähettilään (salAllaahu 'aleihi wa sallam) sunnaan. Siten, että he yhdistyvät Kirjan ja sunnan suhteen, jotta he ottavat ne huomioon ymmärryksellä ja täyttävät islamilaiset tehtävänsä ja täyttävät palvontansa säännöt ja asetukset.

Totisesti olen varmistunut siitä, että yksi niistä syistä mitä islam pitää sisällään, laittaen sen islamin perusperiaatteiden edelle ja tehden siitä myös sen opetusten huipun, on niiden tapojen lisääminen, jotka yhdistävät muslimit ja pitävät heidät yhdessä.

Tähän sisältyy se, että yhteisrukouksesta on tehty pakollinen heille [2] viisi kertaa päivässä. Se sitoo heidän sydämensä yhteen imaamiin, seuraten hänen liikkeitään ja tekojaan, askel askeleelta. He pysyvät tietoisina Herrastaan, täyttäen sen mikä heille on määrätty tehtäväksi. Heillä on armoa ja myötätuntoa toisiaan kohtaan ja he loitontavat itsensä rikkomuksista ja aiheuttamasta pahuutta maan päällä.

Tämän lisäksi heitä on määrätty yhdistymään aina kun on mahdollista, että Iblees laittaa heidän sydämiinsä hamziaan, nafkhiaan ja nafthiaan [3] tai yhdistymään aina kun tämän maailman ilo ja loisto saattavat astua heidän sydämiinsä, tavoitellen sen läheisyyttä ja riippuen sen valheellisista tavoitteista. Näin ollen heillä on jumu'an päivä josta on tehty heille 'iidin päivä.

He kokoontuvat sinä päivänä ja heitä muistutetaan Allaahin merkeistä ja lahjoista siten, että he voivat pysyä puhtaudessa, sitoen sydämensä yhteen. Heille annettiin myös kaksi päivää vuodessa, jolloin he voivat huolehtia toistensa tarpeista, yhtenäisistä eduista ja yleisistä mukavuuksista sekä rakkauden ja ystävyyden siteiden vahvistamisesta. Näin ollen heille annettiin 'iidul fitr, joka seuraa ramadanin [5] palvontaa, jolloin heidän sielunsa ovat puhtaita ja vilpittömiä hurskaita ja oikeamielisiä tekoja kohtaan.

Samoin heille on annettu 'iid ul-'adhaa, jolloin (Allaahin) palvelijat ovat Allaahin turvallisessa pyhäkössä ja puhtaassa maassa, josta profeetallinen lamppu säteili ja jossa onnen valo nousi. Palvelijoiden ollen tällöin vilpittömiä palvojia haluten vain tekoja jotka lähentävät heitä Allaahista.[6]

Tästä kaikesta johtuen tunsin tarvetta kirjoittaa erillisen tutkielman koskien 'iid ul-fitriä ja 'iid ul-'adhaa [7] ja niihin liittyviä sääntöjä ja määräyksiä. Huolimatta niistä koetuksista ja katastrofeista, joista muslimit kärsivät. Koska tämä johtuu ainoastaan siitä, että he ovat loitontaneet itsensä puhtaasta lähteestä ja johdattavasta polusta, jonka Allaah, Hän, joka on vapaa kaikista virheistä ja Korkein, on selittänyt Kirjassaan ja Hänen lähettiläänsä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) selventänyt sunnassaan ja elämässään.

Kuitenkaan islamilaisten sääntöjen ja fiqh-asioiden tietämystä ei mikään asia pysäytä eikä mikään vaikuta niihin. Pikemminkin se rohkaisee muslimeja tietoa, toimintaa, hyvän levittämistä ja Allaahin, Siunatun ja Korkeimman, uskuntoon kutsumista kohti.

Olen päättänyt kirjoittaa yksinkertaisesti ja lyhytsanaisesti jotta tämä tutkielma olisi helposti ymmärrettävissä, nopea lukea ja jotta se antaisi tarvittavan ja tarkoituksellisen (sisällön) kiinnostuneelle henkilölle. Olen yrittänyt tuoda oikeimmat lausunnot käsitellyissä asioissa, pysyen loitolla koulukuntien eroista, vahvistaen oikeinta näkemystä sen todisteiden avulla.

Näin ollen jos olen oikeassa niin se on Allaahin, Korkeimman, avulla ja jos olen väärässä niin Allaahin on anteeksianto ja armo. Lopussa pyydän Allaahia antamaan minulle aikomuksen vilpittömyyttä tässä teossa ja hyödyttämään kaikkia muslimeja sen avulla. Todellakin Allaan on kaiken Kuuleva, ja kaikkien pyyntöjen Vastaaaja.

LUKU -YKSI : 'Iid

Se on päivä jolloin kokoonnutaan. Tämä sana tulee sanasta 'aada-ya 'oodu, hän palasi, hän on palaamassa, aivan kuin he olisivat palaamassa siihen, eli 'iidiin. Sanan sanotaan myös tulleen sanasta 'aadah, käytäntö/tapa, koska he olivat tottuneet siihen. Sen monikon ollen 'ayaad. Sanotaan myös "'ayaadul muslimiin", muslimit juhlivat 'iidiä, joka tarkoittaa, että he todistivat 'iidinsä.

Ibn ul-'Arabee sanoi: "'Iid nimettiin 'iidiksi koska se palaa joka vuosi uudistetulla onnella." [8]

Tunnettu oppinut, Ibn 'Aabideen, sanoi: "'Iid nimettiin tällä nimellä koska sen aikana on Allaahin, Korkeimman, tavanmukainen hyväntekeväisyys, eli erilaisia ystävällisyyden muotoja jotka palaavat joka päivä Hänen palvelijoilleen. Näistä ovat: "fitr" (syöminen) sen jälkeen kun ruoka oli ollut kiellettyä, sadaqatul-fitr, hajjin loppuun saattaminen vierailun tawaafilla, uhrausten liha, ja monet muut teot. Lisäksi koska 'iidinä on tapana olla iloa, onnea, hilpeyttä ja tyytyväisyyttä." [9]

LUKU – KAKSI : Allaahin armo profeetallista ummaa kohtaan kahdella 'iidillä

Anas (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: "Profeetta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) tuli Medinaan ja Medinan ihmisillä oli jaahiliijassa kaksi päivää leikkimistä ja hauskanpitoa varten. [10] Näin ollen profeetta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi (tarkoituksen tulkinta) : **"Tulin luoksenne ja teillä oli jaahiliijan aikana kaksi päivää leikkimistä ja hauskanpitoa varten. Todellakin Allaah on korvannut ne teille sillä mikä on niitä parempi: nahrin (teurastuksen) päivällä ja fitrin (paaston rikkomisen) päivällä."** [11]

Shaikh Ahmad 'Abdur-Rahmaan al-Banaa sanoi: "Tämä johtuu siitä, että nämä kaksi päivää, al-fitrin ja an-nahrin päivä ovat Allaahin, Korkeimman, lainsäädännöstä, Hänen valintansa Hänen luomakuntaansa varten ja koska ne seuraavat islamin kahden suuren pilarin suoritusta – jotka ovat hajj ja paastoaminen. Niissä Allaah antaa anteeksi pyhiinvaeltajille ja niille, jotka paastoavat ja levittää armoaan kaikkia Hänen tottelevaisia luotujaan kohtaan. Mitä tulee Niaroozin ja Mahraajanin päiviin, sen ajan viisaat miehet valitsivat ne johtuen joko ilmaston ja vuoden ajan lempeydestä tai tai muista väliaikaisista eduista. Näin ollen niiden välinen ero on selvä sellaiselle, joka pohdiskelee." [12]

LUKU –KOLME : Lupa kuunnella nuorten tyttöjen soittamaa daffia*

'Aa'ishah (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: **"Allaahin lähettiläs, saapui seuraani kun luonani oli kaksi nuorta tyttöä laulamassa [13] Bu'aathin lauluja, joten hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) meni makaamaan patjalleen ja käänsi kasvonsa pois päin. Sitten Abu Bakr (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) marssi sisään ja moitti minua ja sanoi: 'Sheitaanin musiikkia profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) edessä'. Allaahin lähettiläs lähestyi häntä ja sanoi: 'Anna heidän olla.' 'Aa'ishah jatkoi: "Ja kun Allaahin lähettiläs (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) torkahti, annoin merkin nuorille tytöille ja he lähtivät."** Ja eräässä toisessa kertomuksessa Allaahin lähettiläs (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi: **"Abu Bakr, jokaisella kansalla on 'iidinsä ja tämä on meidän 'iidimme."** [14]

Imaami al-Baghawee sanoi Sharh-us-Sunnassa (4/322): “Bu’aath [15] on arabeille tuttu päivä, sen aikana sattui eräs taistelu Awsien ja Khazrajien välillä ja tämä sota jatkui 120 vuoden ajan islamin tulon asti. Näin ollen runot, joita nämä kaksi tyttöä lauloivat sisälsivät sodan ja urheuden kuvausta. Näin ollen sellaisen mainitseminen auttaa uskonnon asiaa. Mitä tulee lauluihin, joissa mainitaan inhottavaa toimintaa ja jotka avoimesti kutsuvat kiellettyihin tekoihin ja ilmaisevat pahaa puhetta, niin ne ovat kiellettyjä. On käsittämätöntä, että tällaista tapahtuisi profeetan (sallAllaahu ’aleihi wa sallam) edessä ja, että hän unohtaisi paheksua sitä. Profeetan sanoja [meidän ’iidimme] puolustaa se asia, että onnellisuuden osoittaminen kahtena ’iidinä on uskonnon rituaaleista ja näin ollen ne eivät ole kuten muut päivät.”

Haafidh Ibn Hajr sanoi “Tämän hadiithin etuja ovat: Avokätisyyden laillisuus perhettä kohtaan ’iidin päivinä kaikilla tavoilla, jotka antavat sielun helpotusta ja ruumiin rentoutumista palvonnan kamppailusta. Kuitenkin näistä asioista pidättäytyminen on parempi. Onnellisuuden osoittaminen ’iidin päivinä on uskonnon symboleista.” [16]

LUKU - NELJÄ : ’iidiä varten koristautuminen /kaunistaminen

Ibn ’Umar (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: “Umar (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) osti silkisen ulkovaatteen, jota myytiin torilla. Hän tuli Allaahin lähettilään (sallAllaahu ’aleihi wa sallam) luokse ja sanoi, ’Ota tämä vaate koristautuaksesi ’iidiä varten ja valtuustojen tapaamista varten. Allaahin lähettiläs vastasi, ’Totisesti tämä on sellaisen vaate, jolla ei ole mitään osaa tuonpuoleisesta. ’Umar pysyi paikalla niin kauan kun Allaah halusi hänen pysyvän ja lähti sitten. Sitten Allaahin lähettiläs lähetti hänelle silkivaatteen. Joten ’Umar tuli sen kanssa Allaahin lähettilään luokse ja sanoi, ’Allaahin lähettiläs! Sanoit, että todellakin tämä on sellaisen vaate jolla ei ole mitään osaa tuonpuoleisesta mutta lähetit tämän vaatteen minulle!’ Joten Allaahin lähettiläs sanoi: **’Myy se ja täytä tarpeesi sen liikevoitolla.’**” [17]

Imaami as-Sindee sanoi: “Tästä hadiithista tiedetään, että ’iidiä varten kaunistautuminen oli vakiintunut käytäntö heidän (seuralaisten) parissaan ja profeetta (sallAllaahu ’aleihi wa sallam) ei paheksunut sitä. Sen seurauksena tämän käytännön tiedetään pysyneen.” [18]

Haafidh Ibn Hajr sanoi: “Ibn Abee Dunyah ja al-Baihaqee raportoivat aidolla kertomusketjulla Ibn ’Umarille, että hänellä oli tapanaan pukeutua parhaisiin vaatteisiinsa ’iidejä varten.” [19]

Hän sanoi myös: “Todisteen päättely on peräisin siitä, että profeetta antoi ‘Umarille suostumuksen sillä peruseriaatteella, että jumu’ah päivää varten kaunistaudutaan ja, että hän rajoitti paheksumisensa tällaisen vaatteen käyttämiseen koska se oli tehty silkistä.” [20]

Ibn Qudaamah sanoi al-Mughnee –teoksessa (2/228): “Tämä osoittaa, että kaunistautuminen näissä olosuhteissa oli heille tunnettu asia. Maalik sanoi: ‘Kuulin tiedon ihmisten pitävän hajaveden laittamista ja kaunistautumista suositeltuna ‘iideinä.’”

Ibn al-Qayyim sanoi Zaad-ul-Ma’adissa (1/441): “Hänellä (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana pukeutua parhaisiin vaatteisiinsa kulkiessaan kumpaakin ‘iidiä kohti jumu’an päivänä. Kerran hän oli pukeutunut vihreään burdaan ja toisen kerran punaiseen burdaan [21, 22] mutta ei sellaiseen joka oli yksinomaan punainen kuten jotkut ihmiset voivat luulla. Koska jos niin olisi sitä ei enää kutsuttaisi burdaksi. Pikemminkin siinä oli punaista säiettä joka muistuttaa jemeniläisen burdan säiettä.”

LUKU – VIISI : Musallaan (rukouspaikkaan) siirtyminen

Aboo Sa'eed al-Khudree (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: **“Allaahin lähettiläällä (salAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana ‘iid ul fitrin ja ‘adhaan päivinä mennä ulos musallaan ja ensimmäinen asia, jolla hänellä oli tapana aloittaa oli rukous...”** [23]

Kuuluisa oppinut Ibn Haajee al-Maalikee sanoi: “Entinen sunna ‘iid rukouksen suhteen on, että se tulisi suorittaa musallaassa. Tämä johtuu siitä, että profeetta (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi: **‘Rukous masjidissani on 1000 kertaa parempi kuin rukous missä tahansa muualla paitsi Masjid al-Haraamissa’** [24]. Huolimatta tästä huomattavasta erinomaisuudesta hän (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) meni ulos (musallaan) ja jätti masjidin.” [25]

Imaami Ibn Qudaamah al-Maqdasee [26] sanoi: “Sunna on ‘iid -rukouksen rukoileminen musallaassa. ‘Alee (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) määräsi tämän ja al-Awzaa’ee ja ra’yn ihmiset pitivät tätä näkemystä parempana. Se on myös Ibn Mundhirin näkemys.” [27]

Näin ollen hän joka on kykenemätön siirtymään musallaan johtuen jostain sairaudesta tai vanhuudesta voi rukoilla moskeijassa ja tässä ei ole mitään ongelmaa - että hän tekee näin Allaahin tahdosta. [28]

Tässä on sopivaa huomauttaa, että musallaassa järjestettävän rukouksen päämääränä on muslimien suuren enemmistön kokoaminen yhteen paikkaan. Kun taas tänä päivänä näemme monissa maissa useiden musallaan olemassaolon, vaikka ei olisi mitään tarvetta. Oppineet ovat kertoneet meille, että tämä ei ole pidetty asia. [29]

Todellakin joistakin musallaasta on tullut puoluekiihkoilun foorumeita muslimien jakaantumista varten. Ja todellakin kaikki valta ja liike kuuluu Allaahille.

LUKU – KUUSI : Musallaan meneminen ja sieltä palaaminen

Jaabir bin ‘Abdullaah (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: “Iidin päivänä profeetalla (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana muuttaa (paluu) reittiään.” [30]

Imaami Ibn Qayyim al-Jawzeeyah sanoi: “Profeetalla (salAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana muuttaa reittiään ‘iidin päivinä siten, että hän meni yhtä reittiä ja palasi toista. (Hänen) sanotaan tehneen niin antaakseen salaamin kummankin reitin ihmisille. Tai niin, että kummatkin ryhmät saisivat vähän hänen siunauksiaan. Tai niin, että jos jollain oli jokin tarve, niin hän pystyisi huolehtimaan siitä. Tai islamin rituaalien julki tuomista varten.. – ja tämä on oikein näkemys –kaikkien näiden ja muiden viisaiden syiden takia, joita hänen (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) tekonsa sisältävät.” [31]

Imaami an-Nawaawee (olkoon Allaah hänelle armollinen) sanoi siteerattuaan edelliset lausunnot: "Vaikka syytä ei tunnetakaan, on silti suositeltavampaa tehdä siitä hallitseva ohjenuora, jota seurata, ja Allaah tietää parhaiten." [32]

KOMMENTTI:

Ensimmäinen: Imaami al-Baghawee sanoi Sharh-us-Sunnassa (4/302-303): ""On parempi, että ihmiset lähtevät musallaan rukoiltuaan aamunkoiton rukouksen (fajrin), jotta he voivat ottaa paikkansa ja tehdä takbeeria. Kun taas Imaami tulee sitten kun on rukouksen aika"

Toinen: Tirmidhee (530), Ibn Maajah (161) välittävät 'Alee ibn Abee Taalibilta, että hän sanoi: "Sunnasta on 'iidiin siirtyminen jalan." [33]

LUKU – SEITSEMÄN : Takbeer ‘iideissä

Allaah, Korkein, sanoo:

"(Hän haluaa että) suoritate yhtä monta (päivää) ja, että ylistätte Allaahia (takbeer), että Hän johdatti teidät jotta voitte olla Hänelle kiitollinen." [34]

Profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) on todellakin vahvistettu ilmestyneen ‘iid-ul-fitrin päivänä ja sanoneen takbeeria musallaan saapumiseen asti ja rukouksen suorittamiseen asti. Joten kun hän oli suorittanut rukouksen hän lopetti takbeerin sanomisen. [35]

Hadithin oppinut, al-Albaanee, sanoi: "Tämä hadith sisältää todisteen liittyen sen laillisuuteen miten muslimit toimivat, takbeerin sanomisesta ääneen tiellä musallaan, vaikka monet muslimit ovatkin laiminlyöneet tätä sunnaa niin paljon, että siitä on tullut melkein ‘menneisyyden juttu’....

Tässä vaiheessa on sopivaa muistuttaa meitä siitä, että takbeerin ääneen sanominen ei tarkoita, että on sallittua sanoa sitä yhteen ääneen, kuten jotkut ihmiset tekevät. Samalla tavoin kaikki muut rukouspyynnöt, joissa äänen korottaminen on tai ei ole määrätty, pyynnön lausuminen yhteen ääneen ei ole sallittua. Joten varokaa tätä ja keskittykäämme aina siihen asiaan, että paras johdatus on profeetan (salAllaahu ‘aleihi wa sallam) johdatus." [36]

Shaikh-ul-Islaam Ibn Taymeeyalta kysyttiin ajasta jolloin takbeeria pitäisi lausua ‘iidien aikana. Joten hän vastasi: "Kaikki ylistys olkoon Allaahin. Oikein näkemys koskien takbeerin lausumista on se, jota salafien, seuralaisten lainoppineiden ja sen ‘aimman (imaamien) enemmistö noudattaa – eli takbeerin sanominen jokaisen rukouksen jälkeen ‘Arafan päivän fajrista (aamunkoitosta) Tashreeqin viimeiseen päivään asti. Jokaisen on sallittua sanoa takbeeria ääneen siirtyessään ‘iid rukoukseen ja neljä imaamia ovat tästä samaa mieltä." [37]

Sanon: Hänen (olkoon Allaah hänelle armollinen) lausuntonsa: Jokaisen rukouksen jälkeen – erityisesti- on eräs asia, josta ei ole mitään todistetta. Pikemminkin oikea näkemys on, että se on kaikkina aikoina ilman täsmennystä.

Tämä ilmenee al-Bukhaareen lausunnosta hänen kirjassaan as-Saheeh, kahta 'iidiä koskevassa luvussa (2/461): "Luku: Takbeer Minan päivinä ja Arafaan siirryttäessä."

`Umarilla (olkoon Allah häneen tyytyväinen) oli tapana tehdä takbeeria teltassaan Minassa niin, että ihmiset masjidissa pystyivät kuulemaan häntä ja näin ollen he tekisivät takbeeria ja torilla olevat ihmiset tekisivät takbeeria siten, että Minassa kaikuisi takbeer.

Ibn Umarilla (olkoon Allah häneen tyytyväinen), oli tapana tehdä takbeeria Minassa näinä päivinä, jokaisen rukouksen jälkeen sohvalta maatessaan, teltassaan, kokouksissaan ja kävellessään kaikkina näinä päivinä.

Maimoonalla (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) oli tapana tehdä takbeeria Nahrin päivänä. Naisilla oli tapana tehdä takbeeria Abaan Ibn Uthmaanin ja 'Amr Ibn Abdul-Azizin takana Tashreeqin öinä miesten kanssa masjidissa.

Kun Ibn 'Umar (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) lähti (talostaan) 'iid-ul-fitrin ja 'adhaan aamuna, hänellä oli tapana sanoa takbeeria ääneen siihen asti kunnes hän saavutti musallaan ja sitten hänellä oli tapana tehdä takbeeria imaamin saapumiseen asti. [38]

Tapaa jolla takbeeria sanottiin ei ole aidosti raportoitu profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) hadiithissa tietääkseni mutta jotkut seuralaisista (olkoon Allaah tyytyväinen heihin kaikkiin) ovat raportoineet siitä.

Ibn Mas'oodilla oli tapana sanoa: << Allaahu-Akbar. Allaahu-Akbar. Laa ilaaha il'Allah. Wa-Allaahu Akbar. Allaahu-Akbaar. Wa lillaahil-Hamd>>

(Allaah on suurin. Allaah on suurin. Ei ole ketään jolla on oikeutta tulla palvotuksi paitsi Allaah. Allaah on suurin ja Allaahille kuuluu kaikki ylistys.)

Ibn 'Abbaasilla (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) oli tapana sanoa: <<Allaahu-Akbar Allaahu-Akbar; Allaahu-Akbar wa-lillaahil-Hamd. Allaahu-Akbar wa ajallu, Allaahu-Akbar 'alaa maa hadaana>>[40]

(Allaah on suurin. Allaah on suurin. Allaah on suurin ja Allaahille kuuluu kaikki ylistys. Allaah on suurin ja ylhäisin. Allaah on suurin siitä mihin Hän on meidät johdattanut.)

Abdur-Razzaq välittää Baihaqeen isnaadilla kirjassaan Sunan al-Kubra (3/316) –aidolla kertomusketjulla –Salmaan al-Khairilta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen): ”Tee Allaahin takbeeria. Sano: Allaahu Akbar, Allaahu Akbar, Allaahu Akbar kabeera.”

Kuitenkin monet maallikkomuslimit ovat vastustaneet tätä salafien vakiinnuttamaa dhikriä uudistetuilla dhikreillä ja lisäyksillä joilla ei ole yhtään mitään perustetta. Näin ollen Haafidh Ibn Hajar (olkoon Allaah hänelle armollinen) sanoi Fath ul-Baareessa (2/536): ”Todellakin tänä päivänä on keksitty lisäyksiä [41] joilla ei ole mitään perustetta.”

LUKU – KAHDEKSAN : Milloin syödä 'iidien aikana

Anas (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) raportoi sanoneensa: **“Allaahin lähettiläällä ei ollut tapana lähteä 'iidi ul-fitrin aamuna ennen kuin hän oli syönyt muutaman taatelin.”** [42]

Imaami al-Muhallab sanoi: ”Viisaus syömisen takana ennen 'iid-rukousta on, että kukaan henkilö, jolla on epäilyksiä mielessään ei ajattele paaston jatkuvan rukoukseen asti. Joten se on kuin hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) olisi halunnut estää tällaista tapahtumasta.” [43]

Buraidah (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: ”Profeetalla (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) ei ollut tapana lähteä 'iid-ul-fitrin aamuna ennen kuin hän oli syönyt ja 'adhaan päivänä hänellä ei ollut tapana syödä ennen kuin hän oli palannut rukouksesta ja hänellä oli tapana syödä uhrilahjastaan.” [44]

Kuuluisa oppinut, Ibn al-Qayyim sanoi: "... mitä tulee 'iid-ul-'adhaan, niin hänellä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) ei ollut tapana syödä ennen kuin hän oli palannut musallaasta ja hänellä oli tapana syödä uhrilahjastaan." [45]

Kuuluisa oppinut, As-Shawkaanee, [46] sanoi: "Syömisen siirtämisen takana oleva viisaus 'adhaan päivänä on se, että se on päivä jolloin teurastus ja uhrilahjasta syöminen ovat lailla säädettyjä. Näin ollen syömisen on määrätty olevan uhrilahjasta. Ibn Qudaamah [47] näki asian näin.

Zain ibn Munayyir [48] sanoi: "Profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) syöminen kumpanakin 'iidinä sattui aikana jolloin sadaqan antaminen oli lailla säädetty liittyen siihen 'iidiin. Sadaqat-ul-fitrin antaminen ennen musallaan menemistä ja sadaqat-ul-'adhaan antaminen ennen uhrilahjan teurastamista."

LUKU – YHDEKSÄN : Kylpeminen ennen 'iid-rukousta

Naaf'i kertoo: "Että 'Abdullaah bin 'Umarilla oli tapana kylpeä fitrin päivänä ennen musallaan lähtemistä." [49]

Imaam Sa'eed ibn-ul-Musayyib sanoi: "'iid-ul-fitrin sunna tekoja on kolme: musallaan käveleminen, syöminen ennen musallaan lähtemistä ja kylpeminen." [50]

Sanon: Ehkä hän tarkoittaa seuralaisten sunnaa, eli heidän tapansa ja johdatustaan. Koska tähän liittyen ei ole aidosti raportoitu mitään sunnaa profeetalta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam).

Imaami Ibn Qudaamah sanoi: "Itsensä puhdistaminen kylpemällä 'iidiä varten on suositeltua. Ibn 'Umarilla oli tapana kylpeä fitrin päivänä. Myös 'Aleesta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen)

on raportoitu tämän suhteen ja se on 'Alqamah Urwan, 'Ataan, An- Nakhaa'een, ash-Sha'been, Qataadah Aboo Zinaad Maalikin, Ash-Shaafi'een ja Ibn Mundhirin näkemys..." [51]

Ja mitä tulee siihen mitä on raportoitu profeetalta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) tähän liittyen niin se ei ole aitoa. [52]

LUKU – KYMMENEN : Rukoileeko henkilö ennen 'iid-rukousta tai sen jälkeen?

Ibn 'Abbaas kertoo: "Että profeetta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) rukoili kaksi rak'aa fitrin päivänä eikä hän rukoillut tätä ennen tai tämän jälkeen..." [53]

Ibn al-Qayyim (olkoon Allaah hänelle armollinen) sanoi: "Hänellä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) eikä hänen seuralaisillaan ollut tapana rukoilla ennen ('iid) rukousta tai sen jälkeen kun he olivat saapuneet musallaan." [54]

Haafidh Ibn Hajr [55] sanoi: "Lopuksi, ei ole näytetty toteen, että 'iid-rukouksella on sunna (rukousta) sitä ennen tai sen jälkeen, toisin kuin ne, jotka tekevät sille vastaavanlaisen päätelmän perjantairukouksesta." [56]

LUKU – YKSITOISTA : 'iid-rukouksen islamilainen päätös

Shaikh-ul-Islaam Ibn Taymeeyah sanoi: "...ja siksi olemme katsoneet näkemyksistä vahvimaksi, että 'iid-rukous on pakollinen kaikille yksilöille. Kuten Aboo Haneefan [57] ja muiden näkemys. Tämä on myös yksi ash-Shaafi'een ja Ahmadin kahdesta näkemyksestä. Niiden näkemys, jotka sanovat että 'se ei ole pakollista' on äärimmäisen kaukana totuudesta. Koska varmasti 'iid-rukous on yksi islamin tunnuksista. Ihmisten kokoontuminen 'iidiä varten on suurempi kuin

heidän kokoontumisensa jumu'an päivänä ja takbeerin sanominen on 'iidinä sallittua. Niiden mielipide, jotka sanovat että se ei ole pakollista kaikille (fard-ul-kifayah) ei kestä..." [58]

Kuuluisa oppinut, ash-Shawkanee, sanoi as-Sail al-Jaraarissa (1/315) [59]: "Tiedä, että profeetta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) harjoitti jatkuvasti tätä rukousta jokaisena 'iidinä. Hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) ei koskaan, yhtenäkkään 'iideistä jättänyt sitä. Hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) määräsi ihmisiä menemään siihen jopa siinä määrin, että hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) määräsi kypsien naisten [60], nuorten tyttöjen ja menstruoivien naisten ulosmenon. Hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) määräsi myös menstruoivia naisia pysymään poissa rukouksesta, todistamaan hyvää ja todistamaan muslimien pyyntörukoukset. Hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) määräsi naisten ulosmenon tätä tapahtumaa varten siinä määrin, että hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) määräsi niitä naisia jotka eivät omistaneet ulkovaatetta pukeutumaan seuralaistensa ulkovaatteisiin. [61] Kaikki tämä osoittaa, että 'iid-rukous on varmasti pakollinen kaikille yksilöille eikä vain joillekin ihmisille. Musallaan menon määräys vaatii 'iid-rukouksen rukoilemisen määräyksen sille, jolla ei ole mitään perustetta, kuten tämän viestin sävy vihjaa. Tämä johtuu siitä, että "ulosmeno" on keino rukoukseen. Näin ollen se asia, että keino on pakollinen vaatii, että päämäärä (rukous) on pakollinen. Myös, että tämä päätös koskee miehiä enemmän kuin naisia."

Sitten hän sanoi: "Ja niistä todisteista liittyen 'iid rukouksen pakollisuuteen on se, että jos perjantairukous ja 'iid sattuvat olemaan samana päivänä, 'iid-rukous eliminoi perjantairukouksen. [62] Näin ollen sellainen, joka ei ole pakollinen ei voi eliminoida sellaista joka on pakollinen. Profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) on myös vahvistettu harjoittaneen jatkuvasti 'iid-rukousta seurakunnassa siitä lähtien kun se lailla säädettiin kuolemaansa asti. Ja tämän jatkuvan 'iid-rukouksen harjoittamisen lisäksi hän määräsi ihmisiä menemään ulos (kyseiseen) rukoukseen." [63]

Sheikkimme al-Albaanee sanoi Tamaamul-Minnassa (s.344) siteerattuaan Umm 'Ateeyan hadithia: "Näin ollen mainittu 'määräys' osoittaa sen pakollisuuden. Koska jos (musallaan) siirtyminen on pakollista niin varmasti rukouskin on pakollinen, ja tämä on selvää. Näin ollen totuus on, että se on pakollista eikä pelkästään sunna."

LUKU – KAKSITOISTA : ‘iid-rukouksen aika

'Abdullaah bin Busr, profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) seuralainen, siirtyi kansan mukana musallaan ‘iid-ul-fitrin tai ‘adhaan päivänä ja moitti imaamin myöhäistä musallaan tuloa ja sanoi: **”Totisesti tähän mennessä olimme lopettaneet rukoilemisen ja se oli tasbeeh’n aikana.”** [64]

Tämä hadith [65] on aidoin tästä aiheesta. Muista ahadeetheista on raportoitu mutta ne ovat heikkoja kertomusketjun suhteen.

Ibn al-Qayyim sanoi:[66] "Hänellä (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana viivyttää ‘iid-ul-fitr rukousta ja kiirehtiä ‘iid-ul-‘adhaa rukousta. Ibn ‘Umarilla (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) huolimatta voimakkaasta sunnan seuraamisestaan- ei ollut tapana tulla ulos ennen auringon nousua.”

Siddeeq Hasan Khan sanoi: "‘iid-rukouksen aika on sen jälkeen kun aurinko on nousut keihään pituuden verran zawaaliin (keskipäivään) asti. Todellakin on olemassa ijmaa (konsensus) siitä mihin ahadeethit viittaavat –vaikka tämän kaltainen ei ole todiste – mitä tulee rukouksen viimeiseen hetkeen niin se on zawaal (keskipäivä)." [67]

Shaikh Aboo Bakr al-Jazaa'iree sanoi: "Sen aika on auringon noususta keihään pituuden verran zawaaliin (keskipäivään) asti. Parasta on rukoilla ‘iid-ul-‘adhaa rukous mahdollisimman aikaisin jotta ihmiset pystyvät menemään ja uhraamaan uhrieläimensä ja viivästyttää ‘iid-ul-fitr jotta ihmiset pystyvät antamaan sadaqansa." [68]

KOMMENTTI Jos ‘iidin päivää ei tiedetä ennen kuin myöhään samana päivänä, ‘iid-rukous rukoillaan seuraavana aamuna. Aboo Dawood, an-Nasaa’ee ja Ibn Majah välittävät aidolla kertomusketjulla Abee Umair Ibn Anasilta eräältä hänen sedältään seuralaisisten joukosta, että hän todisti nähneensä kuun sirpin eilen ja näin ollen heitä määrättiin rikkomaan paastonsa ja siirtymään musallaan seuraavana aamuna. [69]

LUKU – KOLMETOISTA : Ei adhaania eikä iqaamaa ‘iid rukousta varten

Jaabir ibn Samurah (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: "Rukoilin ‘iid-rukouksetAllaahin lähettilään kanssa monta kertaa, ilman adhaania tai iqaamaa." [70]

Ibn 'Abbaas ja Jaabir (olkoon Allaah heihin tyytyväinen) sanoi: "He eivät tehneet adhaania fitrin päivänä, eikä ‘adhaan päivänä." [71]

Ibn al-Qayyim sanoi: "...ja kun hänellä (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana saapua musallaan, hän alkoi rukouksen ilman adhaania tai iqaamaa, eikä sitä että sanotaan "yhteisrukous". Sunna on, että mitään näitä asioita ei tehdä." [72]

Imaami as-San'aanee sanoi, selittäessään oppineiden lausuntoja tästä aiheesta: "Tämä on todiste adhaanin ja iqaaman tekemisen laittomuuteen ‘iid-rukouksissa. Todellakin adhaanin ja iqaaman tekeminen on uudistus (‘iidinä)." [73]

LUKU – NELJÄTOISTA : ‘Iid-rukous kuvattuna

Ensimmäinen: ‘Iid-rukous on kaksi rak’aa ja tämä on peräisin ‘Umarin (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) kertomuksesta, jossa sanottiin: "Matkustamisen rukous on kaksi rak’aa, ‘adhaan rukous on kaksi rak’aa ja fitrin rukous on kaksi rak’aa. Ne ovat täysiä, ei lyhennettyjä ja tämä on otettu profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) lausunnosta." [74]

Toinen: Ensimmäinen rak’aa alkaa, aivan kuten kaikki muut rukoukset, takbeerat-ul-ihraamilla*, sitten tekemällä vielä seitsemän takbeeria, ja toisessa rak’aassa – tehdään viisi takbeeria lukuunottamatta uudestaan ylös seisomisen takbeeria.

'Aaishah (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: "Allaahin lähettiläällä (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) fitr ja ‘adhaa rukouksissa oli tapana tehdä takbeeria – ensimmäisessä rak’aassa

seitsemän takbeeria ja toisessa rak'aassa viisi muuta takbeeria kuin rukuun kaksi takbeeria.” [75]

Imaami al-Baghawee sanoi: "Tämä on tiedon ihmisten enemmistön mielipide seuralaisten ja heidän jälkeensä tulevien joukosta, että henkilö tekee takbeerin 'iid-rukouksessa. Ensimmäisessä rak'aassa seitsemän kertaa avaustakbeerin lisäksi ja toisessa rakaassa viisi kertaa uudestaan ylös seisomisen takbeerin lisäksi ennen resitointia. Tämä on raportoitu Abu Bakriltä, 'Umarilta, 'Aleelta ja..." [76]

Kolmas: Profeetalta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) ei ole autenttisesti raportoitu hänen nostaneen käsiään 'iidin takbeereissa. [77]

Kuitenkin Ibn al-Qayyim sanoi: "Ibn Umarilla sunnan tiukan seuraamisensa johdosta oli tapana nostaa kätensä jokaisessa takbeerissa." [78]

Sanon: Paras johdatus on Muhammadin (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) johdatus.

Sheikkimme – al-Albaanee sanoi Tamaamul-Minnah'ssa (s.348): "Se, että se on raportoitu 'Umarilta ja hänen pojaltaan ei tee siitä sunnaa, varsinkin kun nämä 'Umarin ja hänen poikansa raportit eivät ole aitoja. Mitä tulee siihen mikä on raportoitu 'Umarilta niin sen on välittänyt al-Baihaqee heikolla kertomusketjulla ja mitä tulee hänen pojaltaan raportoituun, niin en ole vielä kohdannut sellaista."

Sheikkimme sanoo myös Ahkaam ul-Jana'izissä (s.148) samankaltaisesta kysymyksestä: "Hänen, joka ajattelee että hän – Ibn 'Umar- ei tekisi tätä paitsi profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) luvalla tulisi nostaa kätensä."

Neljäs: 'Iid-takbeerien välillä ei ole autenttisesti raportoitu mitään erityistä rukouspyyntöä profeetalta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam). Kuitenkin Ibn Mas'oodilta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) on varmistettu, että hän sanoi 'iid-rukoukseen liittyen: "Jokaisen kahden takbeerin

välillä on Allaahin, Mahtavan ja Täydellisen, ylistäminen ja ylistyksen lähettäminen Allaahille.” [79]

Ibn al-Qayyim (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: "Hänellä (sallaAllaahu 'aleihi wa sallam) oli tapana pitää hetken tauko joka toisen takbeerin välillä. Mutta mitään erityistä rukouspyyntöä takbeerien välille ei häneltä ole säilynyt. Kuitenkin on mainittu, että Ibn Masood sanoi: 'Henkilö kehuu Allaahia, ylistää Häntä ja lähettää salaah (du'aa) profeetan (sallaAllaahu 'aleihi wa sallam) ylle. [80]

Sanon mitä sanoin liittyen käsien nostamiseen takbeereissa, eli paras johdatus on Muhammadin (sallaAllaahu 'aleihi wa sallam) johdatus.

Viides: Kun hän (sallaAllaahu 'aleihi wa sallam) sai loppuun takbeerit, hänellä oli tapana alkaa resitoimaan Kirjan avausta (al-Faatihaa) ja sen jälkeen lukea: **"QAAAAF, kunniakkaan koraanin kautta..."** [suura Qaaf, tarkoituksen tulkinta] yhdessä kahdesta rak'aasta ja toisessa rak'aassa: **"Aika on lähellä ja kuu on pilkottu kappaleiksi..."** [Suura al-Qamar, tarkoituksen tulkinta][81]. Ja joskus hän luki kahdessa rak'aassa: **"Ylistä Herrasi, Korkeimman, nimeä..."** [Suura al-'Ala, tarkoituksen tulkinta], ja **"Oletko kohdannut kertomuksen musertavasta..."** [Suura al-Ghashiyah, tarkoituksen tulkinta][82].

Ibn al-Qayyim (olkoon Allaah hänelle armollinen) sanoi: "Kummatkin on autenttisesti raportoitu profeetalta (sallaAllaahu 'aleihi wa sallam) ja mitään muuta kuin tätä ei ole raportoitu häneltä autenttisesti."

Kuudes: 'iid-rukouksen jäljellä olevan osan tyyli on kuten muissa tavallisissa rukouksissa – se ei eroa niistä ollenkaan. [84]

Seitsemäs: Henkilön joka menetti 'iid-rukouksen seurakunnassa tulisi rukoilla kaksi rak'aa. Imaami al-Bukhaaree (olkoon Allaah hänelle armollinen) sanoi: "Luku: Jos henkilö menettää 'iid(rukouksen) hänen tulisi rukoilla kaksi rak'aa." [85]

Haafidh Ibn Hajr said Fath-ul-Baareessa (2/550) tämän otsikon jälkeen: "Tämän otsikon alla on kaksi päätöstä: a) 'iid-rukouksen korvaamisen laillisuus jos yhteinen 'iid-rukous on menetetty, huolimatta siitä onko henkilön pakko menettää se tai tapahtuuko se omasta valinnasta. b) Hän korvaa kaksi rak'aa." [86] Ja 'Ataa sanoi: "Jos hän menettää 'iid-rukouksen hän rukoilee kaksi rak'aa."

Kuuluisa oppinut, Wali-ullaah ad-Dihlawee, sanoi: "Tämä on ash-Shaafi'een näkemys, että jos joku henkilö menettää 'iid-rukouksen imaamin kanssa, hänen pitäisi rukoilla kaksi rak'aa jotta hän pystyy saamaan joitain 'iid-rukouksen etuja vaikka hän menettääkin yhteisrukouksen edut imaamin kanssa. Mitä tulee Hanafeihin, heidän näkemyksensä on, että ei ole mitään 'iid-rukouksen qadaaa [87](korvaamista). Näin ollen jos joku menettää rukouksen imaamin kanssa, hän on menettänyt sen." [88]

Al-Maalik sanoi Muwattassa [89]: "Kaikki ne jotka rukoilevat kaksi 'iid-rukousta itsekseen – miehet tai naiset – sanon, että heidän tulisi tehdä seitsemän takbeeria ensimmäisessä rak'aassa, ennen resitaatiota ja viisi takbeeria toisessa ennen resitaatiota."

Hän joka on myöhässä 'iid-rukouksesta rukoilee mitä hän on menettänyt sen tavalla, aivan kuten muut rukoukset.

Kahdeksas: Takbeer on sunna. Rukous, ilman mitään mielipide-eroa [90] ei ole mitätön sen vuoksi, että takbeer jätetään pois tahallisesti tai unohduksesta. Kuitenkin ne, jotka jättävät sen (takbeerin) pois ovat epäilemättä vastustaneet profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sunnaa.

LUKU – VIISITOISTA : Rukouksen jälkeinen saarna

Sunna 'iid-saarnan suhteen on, että sen pitäisi olla rukouksen jälkeen. Al-Bukhaaree on nimennyt erään luvun kirjassaan Saheeh seuraavasti: "Luku: 'iid-rukouksen jälkeinen saarna." [91]

Ibn 'Abbaas sanoi: "Näin 'iidin Allaahin lähettilään (sallAllaahu 'aleihi wa sallam), Abu Bakrin, 'Umarin ja 'Uthaamin (olkoon Allaah tyytyväinen heihin kaikkiin) kanssa ja heillä kaikilla oli tapana rukoilla ennen saarna." [92]

Ibn 'Umar kertoi: "Että profeetalla (sallAllaahu 'aleihi wa sallam), Abu Bakrilla ja 'Umarilla oli tapana rukoilla 'iid-rukous ennen saarna." [93]

Wali-ullaah ad-Dihlawee, selittäessään al-Bukhaareen edellisiä lukujen otsikkoja sanoi: [94] "eli tämä on profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sunna ja se mitä oikein johdatetut khulafaa seurasivat. Nämä muutokset jotka tapahtuivat – tarkoitan saarnan tuomista (aikaan) ennen rukousta, joka perustuu vastaaviin johtopäätöksiin perjantairukouksesta –on uudistus joka sai alkunsa Marwaanista." [95]

Imaami at-Tirmidhee [96] sanoi: "Tiedon ihmiset profeetan seuralaisista ja muista noudattivat tätä, että 'iid-rukous edeltää saarna. Sanotaan, että ensimmäinen henkilö joka antoi saarnan ennen rukousta oli Marwaan bin Hakam." [97]

LUKU - KUUSITOISTA : Saarna ja siinä läsnäolon valinta

Aboo Sa'eed al-Khudree (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: *"Profeetalla (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) oli tapana siirtyä musallaan 'iid-ul-fitrin ja 'adhaan päivänä ja ensimmäinen asia, jolla hänellä oli tapana aloittaa, oli rukous. Rukouksen jälkeen hänellä oli tapana liikkua ja seistä ihmisten edessä –ihmisten istuen riveissään- ja hänellä oli tapana muistuttaa, neuvoa ja komentaa heitä..."* [98]

'Iid-saarna on aivan kuten kaikki muut saarnat – ne avataan kiittämällä ja ylistämällä Allaahia, Mahtavaa ja Täydellistä.

Ibn al-Qayyim sanoi: "Hänellä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) oli tapana aloittaa kaikki saarnansa kiittämällä Allaahia. Kuitenkaan häneltä ei ole säilynyt yhtäkään hadithia, jonka mukaan hänellä olisi ollut tapana aloittaa 'iid-saarnoja takbeerilla. Pikemminkin Ibn Majah kertoo kirjassaan as-Sunan [99] Sa'd al-Quradhin, profeetan muaddinin, todistuksesta, että hänellä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) oli tapana tehdä takbeeria usein saarnojen välissä, ja hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) teki takbeeria myös 'iid-saarnoissa. Kuitenkaan tämä ei osoita, että hänellä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) oli tapana aloittaa 'iid-saarnaa sillä..." [100]

Sunnassa ei ole autenttisesti raportoitu, että 'iidin saarna on kaksi saarnaa jotka jakaa niiden välinen alas istuminen!

Johtuen siitä, että se mitä on löydetty tämän suhteen on yksi hyvin heikko hadith, jonka al-Bazzar on välittänyt Musnadissaan [nro 53 Sa'din Musnadista] opettajaltaan Abdullaah Ibn Shabeebilta hänen kertomusketjuillaan Sa'dista (olkoon Allaah häneen tyytyväinen). Että profeetalla oli tapana pitää kaksi saarnaa ja erottaa ne istumalla alas (niiden välissä).

Al-Bukhaaree sanoi Abdullaah ibn Shabeebista, "Hän on munkar-ul-hadeeth (tekee hadithista munkarin)."

Näin ollen 'iid-saarna pysyy alkuperäisessä lähtökohdassa, joka on yksi saarna.

Läsnäolo 'iid-saarnassa ei ole pakollista, toisin kuin 'iid-rukouksessa, jossa se on pakollista. Tämä johtuu siitä, mitä on vahvistettu 'Abdullaah ibn Saa'ibilta, joka sanoi: "Todistin 'iidin profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) kanssa ja kun hän lopetti rukoilemisen hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi: **'Totisesti pidämme saarnan joten kuka tahansa haluaa jäädä saarna varten jääköön ja kuka tahansa haluaa lähteä, lähteköön.'**" [101]

Ibn al-Qayyim [102] (olkoon Allaah hänelle armollinen), sanoi: "Hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) antoi luvan niille, jotka olivat läsnä 'iid-rukouksessa, jäädä saarnan ajaksi tai lähteä." [103]

LUKU – SEITSEMÄNTOISTA : Kun 'iid ja jum'ah sattuvat samaan päivään

Aboo Dawood (1070), an-Nasaa'ee (3/194), Ibn Majah (1310), Ibn Khuzaimah (1474), ad-Daarimee (1620), Ahmad (4/372) välittävät Iyaas ibn Abee Ramlah as-Shaameelta, joka sanoi: "Näin Mu'aaweyah ibn Abeen – Oletko nähnyt kun kaksi 'iidiä sattuivat samalle päivälle profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) kanssa? Hän vastasi: Kyllä. Joten hän sanoi: Mitä hän teki? Hän vastasi: Hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) rukoili 'iidin ja sitten hän antoi luvan olla rukoilematta jum'aa ja hän sanoi: 'Hän, joka teidän paristaan haluaa rukoilla ne, rukoilkoon.'" [104]

Tällä alueella Abu Hurairah ja muut raportoivat profeetalta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam). Seuralaisetkin toimivat tämän mukaan.

Abdur-Razzaq raportoi Musannafissaan (3/305), Ibn abee Shaibah Musannafissaan (2/187) aidolla kertomusketjulla 'Alee ibn Abee Taalibilta, että kaksi 'iidiä sattuivat samalle päivälle joten hän sanoi: "Hän joka haluaa rukoilla jum'an tehköön niin ja hän joka haluaa istua tehköön niin." Ja Saheeh al-Bukhaareessa on samanlainen kertomus 'Uthmaanilta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen).

Sunan Aboo Dawoodissa (1072), Abdur-Razzaqin Musannafissa (nro 5725) aidolla kertomusketjulla Ibn Zubairilta, että hän sanoi: ”Kaksi ’iidiä sattuivat samalle päivälle ja näin ollen ne kummatkin yhdistettiin tekemällä niistä yhden. Hän rukoili jum’an päivänä kaksi rak’aa aamulla eikä hän lisännyt niihin ennen asr-rukouksen rukoilemista...”

Ash-Shawkanee sanoi Nayl al-Awtaarissa (3/348) tämän kertomuksen jälkeen: ”On ilmeistä, että hän ei rukoillut zhuhr-rukousta.”

Se osoittaa myös, että jos jostain (sallitusta) syystä jum’ah rukous on peruttu, henkilön jolta se peruttiin ei ole pakollista rukoilla zhuhr-rukousta ja ’Ataa oli tätä mieltä.

Näin ollen on ilmeistä, että ne, jotka seuraavat tätä mielipidettä ovat niitä, jotka sanovat, että jum’ah rukous on tämän alkupiste. Tiedätte hyvin mitä Hän teki pakolliseksi palvelijoilleen jum’an päivänä ja se on jum’ah rukous. Näin ollen zhuhr-rukouksen pakolliseksi tekeminen henkilölle, joka jättää sen, eli siis jum’an, joko sallitusta syystä tai muuten tarvitsee todisteen, eikä tietääkseni ole mitään todistetta joka ansaitsee, että sitä noudatetaan.

LUKU – KAHDEKSANTOISTA : ’iidin tervehdykset ja onnitellut

Shaikh-ul-Islaam Ibn Taymeeyah’lta kysyttiin ’iidin tervehdyksistä/onnitteluista [105], joten hän vastasi: ”Mitä tulee ’iidin päivän tervehdyksiin niin ne ovat sanomalla toinen toiselle kun tavataan rukouksen jälkeen:

Hyväksyköön Allaah sen teiltä ja meiltä ja palauttakoon Allaah sen teille, ja muita tämän tapaisia asioita. Erään seuralaisten ryhmän on todellakin raportoitu, että heillä oli tapana toimia näin. A’immah (imaamit) kuten Ahmad ja muut sallivat tämän.

Ahmad kuitenkin sanoi: ’En aloita kenenkään tervehtimistä mutta jos he aloittavat, vastaan heille koska tervehdykseen vastaaminen on pakollista. Mitä tulee (’iidin) onnitellun

aloittamiseen, niin se ei ole vaaditusta sunnasta eikä se ole sellaista mikä on kiellettyä. Näin ollen kuka tahansa tekee sen, hänellä on esimerkki ja kuka tahansa jättää sen, hänelläkin on esimerkki – ja Allaah tietää parhaiten.” [106]

Haafidh Ibn Hajr sanoi: [107] "Selostimme "Mahaamiliyaatissa" kertomusketjulla, joka on hasan, Jubair bin Nufairilta, joka sanoi: Allaahin lähettilään (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) seuralaisilla oli tapana 'iidin päivän tavatessaan sanoa toisilleen:

<<Taqabbala Allaaha minnaa wa minkum>>

'Hyväksyköön Allaah sen teiltä ja meiltä.'"

Ibn Qudaamah mainitsi al-Mughneessa (2/259), että Muhammed ibn Ziyaad sanoi: "Olin Abee Umaamah al-Baahileen ja muiden profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) seuralaisten seurassa ja kun he palasivat 'iidistä he sanoivat toisilleen:

<<Taqabbala Allaaha minnaa wa minkum>>

'Hyväksyköön Allaah sen teiltä ja meiltä.'"

Ahmad sanoi, että Abu Umaaman hadithin kertomusketju on hyvä [108]. Mitä tulee siihen mitä tavalliset muslimit sanovat toisilleen: 'Toivon, että voit hyvin ja sinulla on hyvä vuosi', ja muita samanlaisia lausuntoja, niin ne hylätään. Pikemminkin tähän liittyen Allaah –Mahtava ja Täydellinen, sanoo: **"Vaihdatteko sen mikä on parempaa siihen joka on alhaisempaa."** [109]

LUKU – YHDEKSÄNTOISTA : Uhrilahja

Uhrilahja on lammas, joka teurastetaan 'iid-ul-'adhaa rukouksen jälkeen tavoitteena Allaahin, Korkeimman, läheisyys tämän uhrilahjan avulla. Allaah, Täydellinen, ja vapaa kaikista virheistä ja Korkein, sanoo: **”Sano (Muhammad). Totisesti rukoukseni, uhraukseni, elämiseni ja kuolemiseni ovat Allaahille, maailmojen Herralle.”** [110]

Tässä sana ”uhraus” tarkoittaa teurastusta niin, että tavoitellaan Allaahin, Ylevän, läheisyyttä.” [111]

Oppineet ovat olleet eri mieltä sen säännöistä. Kuitenkin se, mikä tuntuu olevan vahvin näkemys eriävistä todisteista on, että uhraus on pakollista ja tässä –muslimiveljeni- on joitain ahadeetheja joita ne, jotka sanovat se olevan pakollista, ovat käyttäneet todisteena:

1. Abu Hurairalta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen), joka sanoi: “Allaahin lähettiläs (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi: **’Kuka tahansa pystyy eikä tarjoa uhrilahjaa, olkoon hän lähestymättä musallaamme.’**” [112] Todisteen päätelmä hadithista on, että kun hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) kielsi sitä, joka pystyy eikä tarjoa uhrilahjaa lähestymästä musallaa, hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) korosti sitä tosiasiaa, että se joka ei tarjoa uhrilahjaa on jättänyt pakollisen teon. Näin ollen aivan kuin hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) olisi sanonut, että ei ole mitään hyötyä tavoitella Allaahin läheisyyttä jos henkilö samalla jättää tämän pakollisen teon.

2. Jundub bin 'Abdullaah al-Bajaleelta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) joka sanoi: "Näin Allaahin lähettilään (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanovan Nahrin (teurastuksen) päivänä: **’Kuka tahansa teurasti ennen rukoilemista, korvatkoon hän sen muulla uhrilahjalla ja kuka tahansa ei ole teurastanut, teurastakoon hän.’**” [113] Tämä ”määräys” osoittaa selvästi, että se on pakollista eikä mitään ole tullut [114] muuttamaan määräystä.

3. Mikhnaf bin Sulaaimilta, joka näki profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanovan pitäessään saarnaa 'Arafan päivänä: ”Jokaisen kodin väen velvollisuus on 'Atariyan uhraaminen

joka vuosi [115] ja tiedättekö mikä 'Atariyah on? Se on se mitä kansa kutsuu ar-Rajabiyaksi". [116]

Tähän sisältyy pakollinen määräys. Mitä tulee 'Atariyaan, se on kumottu mutta sen kumoaminen ei vaadi 'iidin uhrauksen kumoamista, koska se pysyy alkuperäisen ohjeen ja periaatteen mukaisena.

Ibn Atheer sanoi: "'Atariyah on kumottu ja tämä tapahtui islamin alussa." [117]

Mitä tulee niihin, jotka vastustavat tätä asennoitumista, heidän suurin epäilyksensä johdattaa heidät siihen johtopäätökseen, että uhraus on sunna lähettilään (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) seuraavan lausunnon johdosta: **"Kun (Dhul-hijjan ensimmäiset) kymmenen päivää tulevat ja yksi teistä haluaa uhrata, älköön hän ottako mitään hiuksistaan tai ihostaan (kynsistään)."** [118] Joten he sanoivat: [119] "Tämä sisältää todisteen, joka osoittaa, että uhraus ei ole pakollista, koska hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi, 'ja jos yksi teistä haluaa uhrata'. Näin ollen jos se olisi ollut pakollista, hän ei olisi jättänyt sitä henkilön tahdon varaan."

Shaikh-ul-Islaam Ibn Taymeeyah – sen jälkeen kun hän oli sitä mieltä, että vahvimman näkemyksen mukaan uhraus on pakollista, vastasi tähän epäilykseen sanoen: [120]

Niillä, jotka kieltävät uhrauksen pakollisuuden ei ole tekstiä tukemassa heitä. Todellakin heidän näkemyksensä kulmakivi on profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausunto: 'kuka tahansa haluaa uhrata...'

"Näin ollen he sanoivat, että velvollisuutta ei liitettäisi haluihin/ tahtoon. Nämä sanat ovat yleisiä, koska velvollisuutta ei uskota palvelijan toiveisiin, jotta voitaisiin sanoa: 'jos haluat niin tee näin'. Pikemminkin pakollisuus voidaan liittää ehtoon jolloin se selittää laillisen päätöksen, kuten Allaahin lausunnossa: **"kun seisotte rukoilemaan niin peskää."** [121] He (oppineet) päättivät, että tämä tarkoittaa "kun aiotte seistä rukoilemaan..."

Samalla tavoin he päättivät sen tarkoittavan: Kun aiotte lausua (koraania), hakekaa turvaa Allaahista. Puhdistautuminen rukousta varten on pakollista ja resitaatio rukouksessa on pakollista. Allaah todellakin sanoo: **”Totisesti tämä (koraani) on vain muistutus koko ihmiskunnalle ja djinneille. Niille teistä, jotka haluavat kulkea suoraan.”** [122] ja se, että haluaa olla deenissä suoraselkäinen on velvollisuus. Sitten hän (Ibn Taymeeyah), olkoon Allaah hänelle armollinen, sanoi: [123] ”...Myös, jokaisen ei ole pakollista uhrata. Pikemminkin se on pakollista hänelle, joka pystyy. Koska tällainen henkilö on se, joka haluaa uhrata. Aivan kuten hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi: **”Kuka tahansa haluaa tehdä hajjin, kiirehtiköön hän koska varmasti joku asia voi aiheuttaa, että hän poikkeaa siitä ja jokin tarve voi estää häntä sen suorittamisesta.”** [124] Hajj on todellakin pakollista jokaiselle joka pystyy. Näin ollen profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausunto: **”Kuka tahansa haluaa uhrata”** on kuten hänen (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausuntonsa: **”Kuka tahansa haluaa tehdä hajjin...”** Imaami al-'Aynee [125] vastasi niiden päättelyyn, jotka sanovat että se ei ole pakollista, selittäessään al-Hidaayan [126] kirjoittajan lausuntoa: ”...ja 'haluaa' sanan tarkoitus siitä mitä on kerrottu – ja Allaah tietää parhaiten – on epähuomion vastakohta eikä mikään vaihtoehto.”

Näin ollen al-'Aynee (olkoon Allaah hänelle armollinen) sanoi: ”Tarkoitettu merkitys ei ole valinta jättämisen ja sallimisen välillä. Pikemminkin siitä tulee niin kuin hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) olisi sanonut: 'kuka tahansa paristanne aikoo uhrata' ja tämä vaihtoehto ei osoita pakollisuuden kieltämistä. Aivan kuten hänen (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausunnossaan: ”Kuka tahansa haluaa rukoilla tehköön hän wudoon” [127] ja hänen lausuntonsa: ”kuka tahansa teistä haluaa rukoilla jum'an tehköön hän ghuslin” [128] eli kuka tahansa aikoo sitä, hänellä ei ole mitään vaihtoehtoa ja samalla tavoin tämän kanssa (eli uhrauksen).” Mitä tulee todistuksen päättelemiseen sillä perusteella, että profeetta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) ei pakottanut uhrausta ummalleen, kuten Sunan Aboo Dawoodissa (2810), Sunan at-Tirmidheessä (1574), Musnad Ahmadissa (3/356) aidolla kertomusketjulla Jaabir Ibn 'Abdullaah'lta – niin se on sellainen johtopäätös joka ei pidä, koska todisteet yhteen tuomalla sen voidaan ymmärtää tarkoittavan niitä umman parista jotka eivät pysty.

Näin ollen häneltä joka ei pysty uhraamaan poistetaan sen velvollisuus alusta alkaen, ja Allaah tietää parhaiten.

LUKU – KAKSIKYMMENTÄ : Uhrauksen säännöt

On olemassa uhraukseen liittyviä sääntöjä, joista muslimin pitää tietää jotta hänellä on tietoa palvonnan teoistaan ja jotta hän on selvässä johdatuksessa (elämänsä) asioissa. Aion tiivistää Allaahin luvalla nämä säännöt siinä mitä seuraa.

Ensin: Profeetalla (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana uhrata kaksi pässiä [129] ‘iid-rukouksen jälkeen ja hän (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) kertoi meille että: **“Kuka tahansa teurastaa ‘iid-rukouksen jälkeen, niin se ei ole uhrilahjasta. Pikemminkin se on lihaa, jonka hän antaa perheelleen.”** [130]

Toinen: Hänellä (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) oli tapana määrätä seuralaisiaan teurastamaan lampaan, joka on jadha’a ja athaniyaa muusta kuin lampaasta [131]. Mujaashi’a ibn Mas’ood (olkoon Allaah häneen tyytyväinen) sanoi: ”Profeetta (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi: **”Todellakin lammas joka on jadha’a on samanarvoinen uhrilahjana kuin vuohen teurastaminen, joka on thaniyaa.”** [132]

Kolmas: Teurastuksen viivyttäminen toiseen tai kolmanteen ‘iidin jälkeiseen päivään on sallittua. Tämä tulee siitä mitä on vahvistettu profeetalta (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam), joka sanoi: **”Kaikki Tashreeqin päivät on teurastuksen päiviä.”** [133]

Ibn al-Qayyim sanoi: ”Tämä on Ahmadin, Maalikin ja Aboo Haneefan (olkoon Allaah heille armollinen) mielipide. Ahmad sanoi: ’Se on monien Muhammadin (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) seuralaisten mielipide.’ Athram mainitsi tämän (mielipiteen) Ibn ‘Umarille ja Ibn ‘Abbaasille (olkoon Allaah heihin tyytyväinen).” [134]

Neljäs: Profeetan johdatuksesta on, että kuka tahansa haluaa uhrata ja Dhul-Hijjan (ensimmäiset) 10 päivää ovat alkaneet, hänen ei tulisi poistaa mitään hiuksistaan tai kynsistään, koska tämän tekeminen on kiellettyä. [135]

Imaami an-Nawawee sanoi Sharh Muslimissa (13/138-139): "Hiusten tai kynsien poistamisen kiellon tarkoitus on kieltää kynsien leikkaamisen tai niiden rikkomisen tai muun ja hiusten poistamisen ajamalla, lyhentämällä, nyppimällä, polttamalla tai käyttämällä voidetta tai muulla tavalla." Tämä koskee käsivarsien-, viiksien-, sukuelinten-, pään karvoja ja muita kehon karvoja."

Ibn Qudaamah sanoi al-Mughneessa (11/96): "...ja jos henkilö tekee tämän niin hän tavoittelee Allaahin anteeksiantoa. On olemassa sellainen ijmaa, että ei ole mitään fidyaa (lunastusta) huolimatta siitä tehdäänkö se tahallisesti tai tahattomasti." Sanon: Tämä on osoitus häneltä, olkoon Allaah hänelle armollinen, että se on haraam ja täysin kiellettyä. Tämä on selvää profeetallisen kiellon alkuperäisessä perustassa.

Viisi: Hänellä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) oli tapana valita sellainen uhrieläin, joka oli vapaa virheistä ja hän piti tätä parempana. Hän kielsi uhraamasta sellaista eläintä, jonka korvat oli leikattu tai jolla oli rikkiäiset sarvet [136]. Hän määräsi tavoittelemaan eläimen virheettömyyttä ja kielsi yksisilmäisen eläimen teurastuksen, muqaabilan, mudaabiran, sharqaa'an ja kharqaa'an. Tämä johtuu siitä, että ne on kielletty [137]. Mitä tulee sellaiseen pässiin, joka on kastrotu, niin sitä on sallittua käyttää uhrilahjana johtuen siitä mitä profeetalta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) on vahvistettu. Tämän on välittänyt Aboo Ya'laa (1792) al-Baihaqee (9/267) sellaisella kertomusketjulla, jonka al-Haithamee on julistanut hasaniksi Majmoo az-Zawaa'idissä (22/4).

Kuusi: Hänellä (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) oli tapana teurastaa musallaassa [138].

Seitsemän: Profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) johdatuksesta on, että yksi lammas riittää yhdelle miehelle ja hänen perheelleen vaikka perheen koko olisikin suuri kuten 'Ataa bin Yassar [139] sanoi: "Kysyin Aboo Ayyoob al-Ansaareelta miten teurastaminen tehtiin Allaahin lähettilään (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) aikana. Joten hän vastasi: 'Todellakin yhdellä miehellä oli tapana teurastaa yksi lammas itselleen ja perheelleen, ja heillä oli tapana syödä siitä ja syöttää muita sillä.'" [140]

Kahdeksan: Takbeerin ja tasmiyan tekeminen on suotavampaa teurastettaessa. Tämä johtuu siitä mitä on vahvistettu Anakselta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen), joka sanoi: "Profeetta uhrasi kaksi sarvipäistä pässiä, jotka olivat valkoisia mustilla täplillä. Hän teurasti ne itse

sanoessaan: ”Bismillaah, Allaahu Akbar” (Allaahin nimeen, Allaah on Suurin) ja hänen jalkansa oli asetettuna niiden kyljelle.” [141]

Yhdeksän: Paras uhrieläin on suuri sarvipäinen pässi, joka on valkoinen ja jolla on mustaa silmiensä ja jalkojensa ympärillä. Koska tämä on profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) kuvaus siitä mitä hän piti parempana ja uhrasi. [142]

Kymmenen: On parempi, että muslimi suorittaa oman uhrauksensa mutta jos hän uskoo teurastuksen jollekin toiselle itseään varten, se on sallittua eikä sen tekemisessä ole mitään ongelmaa. [143]

Yksitoista: On parempi, että perhe, joka uhrasi, syö uhrilahjasta, antaa lahjoja sen lihasta ja antaa sadaqaa siitä. Heidän on sallittua säilyttää osan tästä lihasta. Tämä tulee profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) sanoista: **”Syökää, säilyttäkää ja antakaa sadaqaa.”** [144]

Kaksitoista: Yksi kameli riittää uhrauksena seitsemälle ja samoin yksi lehmä. Muslim raportoiti Saheessaan [359] Jaabir ibn Abdullaah’lta, joka sanoi: ”Teurastimme Hudaibiyassa profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) kanssa yhden kamelin, joka riitti seitsemälle ja yksi lehmä riitti seitsemälle.”

Kolmetoista: Lihakauppiaalle ei anneta maksua (uhrilahjasta) kun hän tekee uhrauksen, johtuen siitä mitä on vahvistettu ‘Aleelta (olkoon Allaah häneen tyytyväinen), joka sanoi: ”Profeetta (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) määräsi minut vartioimaan hänen teurastettua lihaansa, antamaan sadaqaa sen lihasta, ihosta ja jalaaleesta [145], eikä antamaan lihakauppiaalle mitään tästä uhrilahjasta.” Hän (‘Alee) sanoi: ”... maksamme lihakauppiaalle itseltämme.” [146]

Neljätoista: Kuka tahansa muslimista ei pysty uhraamaan niin hän saa silti niiden palkkion jotka uhraavat profeetan ummasta. Tämä johtuu siitä, että profeetta (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi teurastaessaan yhtä kahdesta pässistä: **”Allaah! Tämä on minun puolestani ja niiden puolesta ummastani jotka eivät uhraa.”** [147]

Viisitoista: Ibn Qudaamah sanoi al-Mughneessa (11/95): “Profeetta (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) todellakin suoritti uhrauksen aivan kuten oikein johdatetut khulafaa profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) jälkeen. Ja jos he tiesivät, että sadaqan antaminen olisi parempaa he olisivat kääntyneet sen puoleen ja määränneet sen. Kuitenkin sadaqan antaminen uhrauksen sijasta johtaa profeetan (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) vahvistaman sunnan hylkäämiseen.”

LUKU – KAKSIKYMMENTÄYKSI : Moitittavia iidien aikana tehtyjä tekoja

Tiedä, muslimiveljeni, antakoon Allaah sinulle ja minulle diinin ymmärrystä, että ’iidien aikana esiintyvä ilo on aiheuttanut sen, että monet ihmiset unohtavat tai heistä tulee välinpitämättömiä koskien diininsä asioita ja islamilaisia sääntöjä. Näin ollet näet ihmisten syyllistyvän synteihin, tehden tekoja jotka ovat moitittavia samalla kun he uskovat tekevänsä hyviä tekoja.

Kaikki tämä on saanut minut lisäämään tähän tutkielmaani tämän hyödyllisen luvun, koska se on tehokas muslimien muistuttamisessa siitä minkä he ovat unohtaneet ja se varoittaa heitä niistä asioista, joita kohtaan heistä on tullut välinpitämättömiä. [148]

Moitittavista teoista ovat:

1. Miehen itsensä kaunistaminen ajamalla partansa. Tämä on asia, jonka muslimien enemmistö tekee vaikka parran ajaminen onkin haraam Allaahin, Täydellisen ja Vapaan kaikista puutteista, uskonnossa. Tämä (sääntö) näkyy aidoissa ahadeetheissa, jotka sisältävät parran jättämisen määräyksen. Tämä parran jättämisen ”määräys” liittyy joko siihen syyhyn, että ei haluta matkia epäjumalan palvojia ja näin ollen ollaan erilaisia kuin he, tai se ei liity tähän syyhyn. Parta kuuluu myös fitraan ja fitran muuttaminen ei ole sallittua. Parran ajamisen kieltoon liittyvä kirjallinen todiste löytyy neljän madhabin kirjoista. [149] Joten tiedä tämä!!!

2. Vieraiden naisten –niiden jotka eivät ole kyseiselle miehelle mahram – kättely. Tämä on yksi yleisistä ongelmista joista kärsimme ja kukaan ei pelastu tältä paitsi hän, jota Allaah on suosinut. Tämä teko on kielletty (haraam) koska profeetta (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) sanoi: **”Metallisen kamman lävistäminen miehen päähän on hänelle parempi kuin sellaisen naisen**

koskettaminen, jolle hän ei ole mahram.” [150] Tämä sääntö on myös tekstinä neljän madhabin kirjoissa [151]. Joten ota se huomioon.

3. Epäuskovien ja länsimaalaisten jäljitteleminen heidän vaatteissaan, musiikin kuuntelussa ja muissa moitittavissa teoissa. Profeetta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) todellakin sanoi: **”Kuka tahansa jäljittelee jotain kansaa, hän on heidän paristaan.”** [152] Myös, johtuen tästä profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausunnosta: **”Ummastani on oleva yksi ihmisjoukko, joka tavoittelee haureuden harjoittamisen, silkin käyttämisen, päihteiden ja soittimien sallituksi (halal) tekemistä. Totisesti eräs kansa jää vuorenhuipun rinteelle ja kun hän – eli köyhä henkilö tulee heidän luokseen illalla pyytäen apua, he sanovat hänelle, 'Tule takaisin huomenna.' Allaah tuhoaa heidät ja aiheuttaa sen, että vuori romahtaa heidän päälleen ja muuttaa muut apinoiksi ja sioiksi ja he jäävät tällaiseksi tuomiopäivään asti.”** [153]

4. Sellaisten naisten seuraan liittyminen, jotka eivät ole heille mahram. Tämä tulee profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausunnosta: **”Varokaa liittymästä naisten seuraan. Joten eräs mies Ansareista sanoi: 'Entä hamoo?' Hän (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) vastasi: ”Hamoo on kuolema.”** [154] Kuuluissa oppinut, az- Zamakhsharee, sanoi selittäessään “hamoo” sanaa: “Sen monikko on ahmaa'u, joka tarkoittaa aviomiehen sukulaisia kuten isää [155], veljeä, setää ja muita... Profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausunnon tarkoitus: 'Hamoo on kuolema' on, että hänen (naisen) ”hamoo” on pahan ja mädännäisyyden äärimmäinen taso, ja näin ollen sitä verrattiin kuolemaan. Tämä johtuu siitä, että hän (mies) on kaikkien vastoinkäymisten ja onnettomuuksien äärimmäinen raja koska hän on muukalaista vaarallisempi siinä mielessä, että hän tuntuu turvalliselta ja on ylimielinen, kun taas muukalaista pelätään ja tarkastellaan. On myös mahdollista, että se voidaan ymmärtää hänen (naisen) vastaisena rukouspyyntönä, eli aivan kuin kuolema (naiselle) olisi sama kuin hamoo, joka liittyy hänen seuraansa ja hän (nainen) on siihen tyytyväinen.” [156]

5. Tabarruj (naisten kauneuden avoin näyttäminen), torille ja muihin paikkoihin meneminen. Allaahin lait kieltävät tämän. Allaah, Korkein, sanoo: **”Pysykää kodeissanne älkääkä näyttäkö itseänne kuten tietämättömyyden aikoina ja tehkää rukous täydellisesti ja antakaa zakaat...”** [157] Ja profeetan (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) lausunto (tarkoituksen tulkinta): **”En ole nähnyt kahden tyyppistä ihmistä tulen kansasta:... ja naiset, jotka ovat pukeutuneet mutta ovat samalla alastomia ja ovat ma'ilaat** [158]. **Heidän päänsä ovat kuin vinoja kamelien kyttyröitä.** [159] **Nämä naiset eivät astu paratiisiin eivätkä he haista sen tuoksua vaikka sen aromin voi haistaa niin ja niin pitkältä”** [160]

6. 'Iidin päivän valitseminen haudoilla vierailemista, makeisten ja muiden syötävien asioiden jakamista, haudoilla istumista, miesten ja naisten sekoittamista, kasvojen häpeämätöntä paljastamista, kuolleiden takia ulvomista ja muita moitittavia tekoja varten. [161]

7. Kohtuuttomuus ja tuhlaaminen hyödyttömissä asioissa joissa ei ole mitään hyvää eikä etua. Allaah, Korkein, sanoo: **"...mutta älkää olko tuhlaavaisia. Totisesti Hän ei pidä tuhlaavaisista..."** [162] ja **"...mutta älkää olko tuhlaavaisia. Totisesti Hän ei pidä tuhlaavaisista..."** [163] ja Allaah sanoo: **"Mutta älkää käyttäkö (varallisuuttanne) tuhlaavaisesti tuhlarin tavalla. Totisesti tuhlarit ovat paholaisten veljiä"** [164]. Profeetta (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi (tarkoituksen tulkinta): **"Aatamin poika pysyy Herransa edessä tuomiopäivänä niin kauan kunnes häneltä kysytään...varallisuudestaan ja mistä hän sai sen ja miten hän käytti sen."** [165]

8. Monet ihmiset hylkäävät rukouksen masjidissa ilman islamilaisittain hyväksyttävää syytä ja jotkut ihmiset eivät rukoile ollenkaan paitsi 'iid-rukouksia samalla kun he hylkäävät muiden rukousten rukoilemisen. Allaahin kautta, tämän on suuri synty.

9. Tavalliset muslimit menevät hautausmaalle fajr-rukouksen jälkeen, jättäen 'iid-rukouksen ja tämä tulee siitä uudistuksesta, että valitaan 'iidin päivä hautausmaalla vierailun päiväksi. [166] Muut ovat lisänneet palmun lehtien tai muiden puiden oksien laittamisen [167] haudoille. Kaikella tällä ei ole mitään perustaa sunnassa.

10. Myötätunnon puute köyhiä ja tarvitsevia kohtaan. Rikkaitten ihmisten lapset osoittavat ilonsa ja onnensa, syövät herkullista ruokaa ja he tekevät kaiken tämän köyhien ja heidän lastensa edessä ilman mitään myötätuntoa tai tunnetta, että heidän tarvitsisi auttaa tai tuntea vastuuta vaikka Allaahin lähettiläs (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoikin: **"Kukaan teistä ei oikeasti usko kunnes hän toivoo veljelleen sitä mitä hän toivoo itselleen."** [168]

11. Ne uudistukset, joita monet niistä jotka esittävät oppineita, suorittavat, väittäen tavoittelevansa Allaahin läheisyyttä. Vaikka näillä uudistuksilla ei ole mitään perustaa Allaahin diinissä. Tällaiset ihmiset harjoittavat monia uudistuksia [169] mutta mainitsen ainoastaan niistä yhden jotta emme joudu pois tämän tutkielman päämäärästä. Monet saarnaajista todellakin yrittävät lähestyä Allaahia kiihkeästi pysymällä hereillä palvonnassa 'iidin yönä. Kuitenkaan he eivät tyydy siihen. Ei! He sanovat myös lähettilään (sallAllaahu 'aleihi wa sallam)

sanoneen, että “Kuka tahansa pysyy hereillä palvonnassa ‘iidin yönä, hänen sydämensä ei kuole sinä päivänä jolloin sydämet kuolevat.” [170] Tätä ei ole sallittua julistaa kuuluvaksi Allaahin lähettiläälle (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) ja paras johdatus on Muhammadin (sallAllaahu ‘aleihi wa sallam) johdatus.

LUKU – KAKSIKYMMENTÄKAKSI : Joten onko ‘iid tällainen?

‘Iid on vain sitä, että palaamme diinimme kunnes saamme takaisin menetetyt puhtautemme. ‘Iid on vain sitä, että meistä tulee yksi ummah jonka johtaja on Muhammad.

LUKU – KAKSIKYMMENTÄKOLME : Päätelmä

Tässä kaikki mitä Allaah on antanut meidän koota ja listata kahteen ‘iidiin ja niiden sääntöihin liittyen ja siihen mikä tahansa koskee niitä fiqhistä (ymmärryksestä) jota ilman tavallinen muslimi ei voi olla, puhumattakaan tiedon oppilaasta. Tarjoan sen kaikille muslimeille muistutuksena jotta he voivat korjata palvonnan tekonsa, suorittaa ne teot joilla he voivat lähestyä Allaahia, peläten Allaahia ja rakastaen Allaahin vuoksi. Joten jos olen väärässä niin se on peräisin minulta ja sheitaanilta ja jos olen oikeassa niin se on pelkästään Allaahilta. Lopuksi du’aamme on:

Kaikki ylistys olkoon Allaahin, maailmankaikkeuden Herran.

ALAVIITTEET:

1. Suura al-Mulk 67:14, tarkoituksen tulkinta.
2. Viittaa siihen mitä kuuluisa oppinut Ibn Qayyim al-Jawzeeyah (olkoon Allaah hänelle armollinen) kirjoitti kirjassaan *As-Salaat wa Hukmu Taarikuha* s.109-127.
3. Hamz-mielisairaus, nafkh-ylimielisyys, nafth-lumoava runous. Peräisin Ibn Atheerin *An-Nihaayah* –teoksesta (5/88. 90.273).
4. Lisätietoa koskien jumu’an säädöksiä ja sen erikoislaatuista löytyy seuraavista teoksista: *Zaad ul-Ma’aad* (1/364-432), *Majmoo’a ar-Rasaa’il-il-Muneerah* (1/188-223), *Ash-Shanqeeten Adwa-ul-Bayaan* (8/268-310), *Tafseer al-Qurtubee* (1 8/96-1 20) ja sheikkimme al-Albaaneen *Ajwibat-un-Naafi’ah ‘an Jum’ah wa Ahkaameeha*. Viittaa siihen, koska se on painettu ja helposti saatavilla.
5. Olen kirjoittanut veljeni, opettaja, Saleem al-Hilaleen kanssa erään kirjan liittyen ramadanina paastoamisen sääntöihin – sen nimi on *Sifaat-us-sawm-an-nabee*, ja *Maktabat-ul-islameeyah* levittää sitä, joten viittaa siihen. (Julkaisijan huomautus: Tämä on saatavilla englanninkielellä *Al-Hidaayah Publishing and Distributionin* julkaisemana ja sen nimi on *Fasting in ramadan as observed by the Prophet* (olkoon rauha hänen yllään)).
6. Viittaa sheikh Sulaiman ‘Alee Ja’bareen kirjaan *‘Ayaad al-islam* (s.3-4) jonka on painanut al-Manar –kirjanpainaja vuonna 1350H.
7. En ole ainoa tällä alalla koska monet edeltävistä tiedon oppineista ovat kirjoittaneet kirjoja ja tutkielmia ‘iid-ul-fitristä ja ‘adhaasta tai suunnilleen yksi heistä. Olen löytänyt muutamia näistä kirjoista ja mainitsen ne ja niiden lähteet lukijalle helpottaakseni sitä hänelle. Niistä Ibn Abee Dunyan, joka kuoli vuonna 281 hijran jälkeen, *Al-‘Eidain*; Muhammad bin Jafar Kataanen, joka kuoli v.1345 hijran jälkeen,... Risaalataan *fil masaa’il muta’alliq bil’iid*. Kuten *Risaalatul Mustatraafassa*. En kuitenkaan tiedä yhdenkään näiden kirjojen olevan painettuna paitsi *‘Aayad al-islam*, joka mainittiin edellisessä alaviitteessä ja opettajamme al-Albaaneen tutkielma *Salaat-ul-‘Eidain fil musallaa hiyah sunnah*, ja se on painettu Damaskuksessa.
8. *Lisanul- ‘Arab* (3/319).
9. Joka tarkoittaa onnellisuutta ja lahjoja. Viittaa *Haashiyah Ibn Aabideeniin* (2/165). Tiedä, muslimiveljeni, suokoon Allaah sinulle ja minulle menestystä Hänen tottelemisessaan, että Allaahin lainsäätämät ‘iidit palvelijoilleen ovat tunnettuja ja ne ovat tämän edessäsi olevan tutkielman aiheena. Mitä tulee näihin aikoihin, on melkein mahdotonta laskea kuinka monta ‘iidiä muslimimaissa vietetään. Puhumattakaan kaikista muista maista. Näin ollen näet ‘iidejä vietettävän pyhäkköjä, mausoleumeja, ihmisiä, maita ja muita asioita varten. Jota kaikkea Allaah ei ole sallinut. Joissain tilastoraporteissa mainitaan, että Intian muslimiella on 144 ‘iidiä vuodessa. Viittaa *‘Ayaad-ul-islam* (s.8) -teokseen.
10. Ne ovat Niaroozin (uuden vuoden päivä) päivä ja Mahraajanin (vuoden viimeinen päivä) päivä. Viittaa Abee Tayyib al-‘Adheem *‘Aabaadeen* (3/485) teokseen *‘Awn al-Ma’bood* (3/45).
11. Saheeh. Ahmadin (3/103.178.235), Aboo Daawoodin (1134), An-Nasaa’een (3/179) ja al-Baghaween (1098) raportoima.
12. *Fath-ur-Rabaanee* (6/119).

* Kääntäjän kommentti: Daff on yksinkertainen käsirumpu, jota naisten ja lasten on sallittu käyttää erityisissä tilaisuuksissa jotka on mainittu aidossa sunnassa.

13. Eräessä kertomuksessa "ja he eivät olleet koulutettuja laulajia." Viittaa an-Nawaween Saheeh Muslimiin (6/182).

14. Kummatkin kertomukset ovat al-Bukhaareelta (949,952,987,2907,3530,3931) ja Muslim (892), Ahmad (6/134) sekä Ibn Maajah (1898) ovat raportoineet ne.

15. Viittaa Ibn Atheer al-Jazareen Niyaayah'an (1/139).

16. Fath-ul-Baaree (2/443). Olen kirjoittanut erään tutkielman koskien daffin soittamisen päätöstä, jota kuwaitilainen al-Mujtamah lehti, päivätty 15. ramadan 1402 (hijran jälkeen) levitti. Ja jos Allaah antaa minulle aikaa ehkä täsmennän sitä ja jaan sitä yksinään –Allaahin luvalla. Katso myös alaviite 140.

17. Al-Bukhaareen (886. 947, 2104. 2619. 3054, 5841. 5981.6081). Muslimin (2068), Aboo Daawoodin (1076), an-Nasaa'een (3/181) ja (8/196-197) ja Ahmadin (2/20.39,49) raportoima.

18. Haashiyat-us-Sindee 'alaa an-Nasaa'ee (3/181).

19. Fath-ul-Baaree (2/439).

20. Fath-ul-Baaree (2/439).

21. Burdah on neulottu vaate.

22. Viittaa Silsilatil-Ahadeeth as-Saheehah'an 1279.

23. Al-Bukhaareen (957), Muslimin (889) ja an-Nasaa'een (3/187) raportoima.

24. Al-Bukhaareen (1190) ja Muslimin (1394) raportoima.

25. al-Madkhal (2/283).

26. al-Mughnee (2/229-230).

27. Tämän kysymyksen todisteiden yksityiskohtaista selitystä ja vastausta varten niiden epäilyihin jotka vastustavat sitä, viittaa siihen mitä kuuluisa oppinut sheikh Ahmad ash-Shaakir, olkoon Allaah häneen tyytyväinen, kirjoitti Sharh Sunan at-Tirmidheessä (2/421-423) ja mitä opettajamme al-Albaanee kirjoitti tutkielmassa nimeltä Salaat-ul-'Eidain fil-Musallaa hiyah Sunnah, joka on painettu Dimashqissa. Viittaa siihen sen äärimmäisestä kauneudesta johtuen.

28. Viittaa al-Mughneen (2/230)

29. Viittaa ar-Ramleen Nihayatul-Muhtaajiin (2/375)

30. Al-Bukhaareen (986) raportoima.

31. Zaad-ul-Ma'aad (1/449).

32. Rawdat-ul-Taalibeen (2/77).
33. Sheikkinme Al-Albaanee julisti tämän hasaniksi Saheeh Sunan at-Tirmidheessä (1/164).
34. Al-Baqarah 2:185, tarkoituksen tulkinta.
35. Ibn Abee Shaibah raportoi siitä Musannafissa ja Mahaamlee Kitaab Salaatul 'Eidainissa aidolla kertomusketjulla mutta se on mursal. Silti sillä on (joitain) sitä vahvistavia kertomuksia. Viittaa Silsilatul Ahaadeeth as-Saheehaan (170). Takbeer alkaa musallaan siirtymisestä alkaen rukoukseen asti.
36. Silsilatul Ahaadeeth as-Saheehah (1/121).
37. Majmoo al-Fataawaa (24/220) ja viittaa Subul-us-Salaamiin (2/71-72).
38. Ad-Daaraqutneen ja Ibn Abee Shaiban ja muiden raportoima aidolla kertomusketjulla. Viittaa Irwaa al-Ghaleeliin (650).
39. Ibn Abee Shaiban raportoima aidolla kertomusketjulla.
40. Baihaqeen (3/315) raportoima ja sillä on aito kertomusketju.
41. Pikemminkin lisäyksiä lisäysten jälkeen.
42. Al-Bukhaareen (953), at-Tirmidheen (543), Ibn Maajan (1754) ja Ahmadin (3/126,164,232) raportoima.
43. Fath-ul-Baaree (2/447). Viittaa siihen mitä kirjoittaja sanoi koskien taatelien parempana pitämisen viisautta.
44. At-Tirmidheen (542), Ibn Maajan (1756) ja ad-Daarimeen (1/375) Ahmadin (5/352) raportoima ja sen ketju on hasan.
45. Zaad-ul-Ma'aad (1/441).
46. Nail-ul-Awtaarissa (3/357).
47. Viittaa al-Mughuneen (2/371).
48. Viittaa Fath-ul-Baareen (2/448).
49. Maalikin (1/177) ash-Shaafi'een (73) ja Abdur-Razzaaqin (5754) raportoima ja sillä on aito kertomusketju.
50. Al-Firyabeen (127/1.2) raportoima ja sen isnaad on saheeh. Viittaa al-Irwaa al-Ghaleeliin (2/104).
51. Al-Mughnee (2/370).
52. Kuten Ibn Maajah'n (1315) kanssa ja kertomusketjussa on Jabbarah bin Mughallis. Hän ja hänen opettajansa ovat heikkoja kertojia. Myös Ibn Maajah (1316) kertoi tämän ja sen kertomusketjussa on Yusuf bin Khaalid as-Samtee ja monet ovat julistaneet hänet valehtelijaksi.
53. Al-Bukhaareen (989), at-Tirmidheen (537) an-Nasaa'een (3/193), Ibn Maajah'n (1291) raportoima.

54. Zaad-ul-Ma'aad (2/443).
55. Fath-ul-Baree (2/476).
56. Viittaa Sharh-us-Sunnaan (4/316-317) ja tämän kirjan alaviite nro 4.
57. Viittaa Hashiyah ibn 'Aabideeniin (2/166) ja siihen mikä tulee sen jälkeen.
58. Majmoo-al-Fataawaa (23/161).
59. Ja häneltä Siddeeq Hasan Khan teoksessa nimeltä Maw'ithat-ul-Hasanah (42-43).
60. Ibn Atheer an-Nihaayah'ssa (3/179) sanoi: "Sanotaan, että tyttö kypsyy joten hän on kypsä. Aivan kuten sanotaan, että hänellä oli kuukautiset joten hän menstruoi."
61. Kaikki tämä on vahvistettu Umm Ateeyah'n hadithissa, jonka raportoivat al-Bukhaaree (324.35, 1,971,974,980,981, 1652), Muslim (890), at-Tirmidhee (539), an-Nasaa'ee (3/180), Ibn Maajah (1307) ja Ahmad (5/84,85).
62. Kuten Abu Hurairan hadithissa, kun 'iidin päivä ja perjantai sattuivat samalle päivälle, Allaahin lähettiläs (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi: "Tänä päivänänne kaksi 'iidiä ovat sattuneet samalle päivälle joten kuka tahansa haluaa, 'iid rukous riittää hänelle (kumooa perjantairukouksen), mutta me olemme menossa rukoilemaan perjantairukousta." Tämän raportoivat Aboo Daawood (1073) ja Ibn Maajah (1311) ja sen kertomusketju on hasan. Viittaa Al-Mughneen (2/357) sekä Majmoo al-Fataawaan (24/212).
63. Todiste esitettiin aiemmin. Katso lisää teoksista Nail-ul-Awtaar (3/382-383) RawatunNadiyah (1/142) ja Tamaam-ul-Minnah (2/37).
64. Eli vapaaehtoisten rukousten rukoilemisen aika, joka on rukoilemisen "vastenmielisyyden ajan jälkeen" (waqt-ul-karaaha), on mennyt. Viittaa Fath-ul-Baareen (2/457) ja an-Nihaayah'an (2/331).
65. Al-Bukhaareen raportoima mu'allaq-muodossa (isnaadin tai sen osan pois jättäminen) (2/456) ja Abu Daawoodin (1135), Ibn Maajah'n (1317), al-Haakimin (1/295) sekä al-Baihaqeen (3/282) raportoima täydessä muodossaan ja sen kertomusketju on saheeh.
66. Zaad-ul-Ma'aad (1/442).
67. Maw'ithat-ul-Hasanah (43-44).
68. Minhaaj-ul-Muslim (278).
69. Aboo Dawoodin (1157), an-Nasaa'een (3/180) ja Ibn Maajah'n (1653) raportoima.
70. Muslimin (887), Aboo Daawoodin (1148) sekä at-Tirmidheen (532) raportoima.
71. Al-Bukhaareen (960) ja Muslimin (886) raportoima.
72. Zaad-ul-Ma'aad (1/442).

73. Subul-as-Salaam (2/67)

74. Ahmadin (I/37), an-Nasaa'een (3/183), at-Tahaaween, Sharh Ma'aanee al-Aatharissa (I/421), al-Baihaqeen (3/200) raportoima ja sen kertomusketju on saheeh.

*Ensimmäinen rukoilevan henkilön tekemä takbeer, ja jolla hän aloittaa rukouksen.

75. Aboo Daawoodin (1150), Ibn Maajah'n (1280), Ahmadin (6/70), al-Baihaqeen (3/287) raportoima ja sen isnaad on saheeh.

Kommentti: Takbeeriin liittyvä sunna on, että se on ennen resitointia, kuten siinä hadithissa, jonka on raportoinut Aboo Daawood (1152), Ibn Maajah (1278) ja Ahmad (2/180) 'Amr bin Shuaibilta, hänen isältään, hänen isoisältään, joka sanoi: "Allaahin lähettiläs teki takbeeria 'iid-rukouksessa -7 kertaa ensimmäisessä (rak'aassa), sitten hän resitoi ja meni rukuun, sitten hän teki sujuudin ja sitten seiso i ylö ja teki 5 takbeeria ja sitten resitoi. Sitten hän teki takbeerin ja rukuun, sitten hän teki sujuudin..." Tämä hadith on hasan johtuen sitä vahvistavista kertomuksista. Viittaa Irwaa al-Ghaleeliin (3/108-112). Ja sanon: Se mikä on tämän vastaista ei ole aitoa kuten kuuluisa oppinut, Ibn al-Qayyim on selittänyt Zaad-ul-Maadissa (1/443-444).

76. Hän kertoi niiden nimet jotka ovat tätä mieltä, kuten Sharh-us-Sunnassa (4/309). Katso Majmoo al-Fataawaa (24/220-221).

77. On olennaista viitata Irwaa al-Ghaleeliin (3/112-114).

78. Zaad-ul-Ma'aad (1/441).

79. Al-Baihaqeen raportoima (3/291) ja sen isnaad on vahva.

80. Zaad-ul-Ma'ad (1/443)

81. Muslimin (891) an-Nasaa'een (3/84), at-Tirmidheen (534), Ibn Maajah'n (1282) raportoima Abu Waaqid al-Laitheen (olkoon Allaah hänelle armollinen) todistuksella.

82. Muslimin (878), at-Tirmidheen (533) an-Nasaa'een (3/184), Ibn Maajah'n (1281) raportoima Nu'maun bin Basheerin hadithista

83. Zaadul-Ma'aad (1/443). Viittaa Majallat-ul-Azhariin (7/194).

84. Jos haluat tästä tietoa todisteineen, viittaa siihen mitä opettajamme al-Albaanee on kirjoittanut ihanassa kirjassaan "Profeetan rukous kuvattuna" – se on painettu ja saatavilla. Viittaa myös tutkielmaani at-Tazkirah fi Sifaat Wudoo wa Salaat-un-Nabee'en, koska se on lyhytsanainen.

85. Saheeh al-Bukhaaree (1/134-135 intialainen painos).

86. Sama kuin edellinen alaviite.

87. Tätä ei kutsuta sanalla qadaa ennen kuin rukouksen aika on mennyt ohi.

88. Sharh Taraajim Abwaab-al-Bukhaaree (s.80) ja viittaa al-Majmoo'on (5/27-29).

89. Numero 592 Aboo Mus'abin kertomuksella.

90. Ibn Qudaaman Al-Mughnee (21244).
91. Kitaab-ul-'Eidain 8. luku ja viittaa Fath-ul-Baaree'en (2/453).
92. Al-Bukhaareen (962) Muslimin (884) ja Ahmadin (1/331, 346) raportoima.
93. Al-Bukhaareen (963) Muslimin (888), at-Tirmidheen (531), an-Nasaa'een (3/183), Ibn Maajah'n (1276) ja Ahmadin (2/12,38) raportoima.
94. Sharh Taraajim Abwaab-al-Bukhaaree (P.79).
95. Hän on Marwaan bin Hakam bin Abee al-'Aas, 'Amawee kalifi. Hän kuoli vuonna 65 hijran jälkeen. Hänen elämäkertansa löytyy az-Zirkileen al-'Alaamista (7/207).
96. Hänen Sunanissaan (2/411).
97. Viittaa imaami ash-Shaafi'een Kitaab-ul-Ummiin (1/235-236) ja Qaadee Ibn-al-Araabee al-Maalikeen 'Aaridaa-ul-Ahwaadheen (313-6).
98. Al-Bukhaareen (956) Muslimin (889), an-Nasaa'een (3/187), al-Baihaqeen (3/280) ja Ahmadin (3/36,54) raportoima.
99. Numero (1287) hänen Sunanissaan ja al-Haakimin (3/607), al-Baihaqeen (3/299) raportoima Abdur-Rahmaan bin S'ad bin 'Ammar bin S'ad al-Muadhnilta: Isäni, isoisäni raportoivat sen minulle...ja hän mainitsi kyseisen hadithin. Hadithin isnaad on da'eef (heikko) koska Abdur-Rahmaan Ibn S'ad on heikko kertoja ja hänen isänsä ja isoisänsä ovat majhool (tuntemattomia).
100. Zaad-ul-Ma'aad (1 /447-448).
101. Aboo Daawoodin (1155), an-Nasaa'een (3/185), Ibn Maajah'n (1290) al-Haakimin (1/295) raportoima ja sen isnaad on saheeh. Viittaa Irwaa al-Ghaleeliin (3196-98).
102. Zaad-ul-Ma'aad (1 /448).
103. Katso Sheikh ul-Islamin Majmoo al-Fataawaasta (24/214).
104. Hadithin oppinut, imaami 'Alee ibn al-Madeneeh, on julistanut tämän hadithin saheeh'ksi, kuten Talkhees al-Habeerissa (2194).
105. Majmoo al-Fataawaa (24/253) .
106. As-Suyootee tutkielmassaan Wusool al-Amaanee bi Usool at-Tahannee on koonnut monien salafien lausuntoja, joissa mainitaan 'iid tervehdykset. Se on painettu hänen kirjassaan al-Haawee lil-Fataawaa (1/81-82). Viittaa siihen sekä kuuluisan oppineen Alee al-Qareen kirjaan al-Masno'o fee M'arifatil-Hadeeth al Mawdo'o' (s.88) ja käy läpi sen tarkastajan alaviitteet.
107. Fath-ul-Baaree (2/446).
108. Viittaa al-Juwhar an-Naqee'en (3/320).

109. Suura Baqarah 2:61, tarkoituksen tulkinta

110. Suura al-An'aam 6:162, tarkoituksen tulkinta

111. Viittaa Minhaaj al-Muslimiin (355-356).

112. Ahmadin (1/321), Ibn Maajah'n (3123) ad-Daaraqutneen (2/545), al Haakimin raportoima (2/392) ja (4/231) ja sen ketju on hasan. Tarkoituksen tulkinta.

113. Al-Bukhaareen (5562), Muslimin (1960) an-Nasaa'een (7/224), Ibn Maajah'n (3152), at-Tayaaliseen (936) ja Ahmadin (4/312-313) raportoima.

114. Vastaus merkittävimpiin todisteisiin joita ne, jotka sanovat uhrauksen olevan sunna, käyttävät, tulee myöhemmin.

115. Aboo 'Ubaid sanoi Ghareeb-ul-Hadeethissa (1/195): "Se on Rajabin kuussa tehtävä uhraus, jonka avulla ihmisillä jaahiliyyan aikana oli tapana lähestyä jumaluuksiaan. Sitten islam saapui ja uhraus jäi kunnes se kumottiin."

116. Ahmadin (4/215), Ibn Maajah'n (3125), Aboo Daawoodin (2788), al Baghaaween (1128), at-Tirmidheen (1518), an-Nasaa'een (7/167) raportoima ja isnaadissa on Aboo Ramlah ja hän on majlooh (tuntematon). Tällä hadithilla on muita kertomusketjuja jotka löytyvät Ahmadilta (5/67). Kuitenkin isnaad on da'eef (heikko) ja tämän vuoksi at-Tirmidhee Sunanissaan julisti tämän hadithin hasaniksi ja Haafidh Ibn Hajr julisti sen Fath-ul-Baareessa (10/4) vahvaksi (johtuen muista ahaadeeth). Viittaa al-Isaabah'an (9/151).

117. Jaami'-ul-Usool (3/317) ja katso al-Adillat-ul-Mutma'innah Thuboot il-Naskh fil-Kitaab was-Sunuah (103-105) sekä al-Mughnee (8/650-651).

118. Muslim (1977), Aboo Daawood (2791). an-Nasaa'ee (7/211-212), al-Baghawee (1127), Ibn Maajah (3149), al-Baihaqee (9/266), Ahmad (6/289),(6/301, 311), al- Haakim (4/220), at-Tahaawee Sharh Ma'aanee al-Aatharissa (4/181) raportoivat useista kertomusketjuista Umm Salamalta.

119. al-Majmoo (8/301), Mughnee al-Muhtaaj (4/282) Sharh-us-Sunnah (4/348) ja al-Muhalla (8/3).

120. Majmoo al-Fataawaa (23/162-164).

121. Suura al-Maa'idah 5:6, tarkoituksen tulkinta.

122. Suura at-Takweer 81:27-28, tarkoituksen tulkinta.

123. Majmoo a/-Fataawaa (23/162-164).

124. Ahmadin (1/213,323,355) Ibn Maajah'n (3883), Aboo Nu'aim in Hilyah'n (1/114) al-Fadlista, raportoima. Sen isnaadissa on heikkous. Kuitenkin tämä hadith on löytynyt muiden kertomusketjujen kautta Aboo Daawoodin (1732), ad-Daarimeen (2/28), al-Haakimin (1/448) ja Ahmadin (1/225) avulla mutta siinäkin on heikkous. Kuitenkin johtuen kaikista näistä asaaneedeista, hadithista tulee hasan, insha Allaah. Viittaa opettajamme al-Albaaneen teokseen Irwaa al-Ghaleel (4/168-169).

125. Al-Binaayah fee Sharh-al-Hidaayah -teoksessa (9/106-114).

126. Se on kirja nimeltä al-Hidaayah Sharh-al-Bidaayah joka liittyy hanafi - juridiikkaan. Se on myös yksi niistä kirjoista jotka pitävät kiinni hanafi –koulukunnasta kuten Kashf al-Dhanoonissa (2/2031-2040) sanotaan. Se on yksi imaami 'Alee bin Aboo Bakr Margiyaaneen teoksista, joka kuoli vuonna 593 A.H. Hänen elämäkertansa löytyy al-Lucknoween al-Fawaa'id al-Bahiyasta (s.141).
127. En löytänyt hadithia tällä sanamuodolla, mutta se mikä seuraa tätä hadithia riittänee meille todisteeksi.
128. Muslim (844) on raportoinut sen tällä sanamuodolla Ibn 'Umarin hadiithista, al-Bukhaaree raportoi saman hadithin mutta toisella sanamuodolla (877,894,919).
129. Tämän todiste tulee myöhemmin kohdassa kahdeksan, koska näillä kahdella asialla on samat todisteet.
130. Al-Bukhaareen (5560) ja Muslimin (1961) raportoima Baraa ibn 'Aazibin hadithista.
131. Haafidh Ibn Hajr sanoi Fath-ul-Baaressa (10/5): "...Jadha'a on termi jota käytetään maatilän eläinten tiettyyn ikään liittyen. Näin ollen lammas, joka on jadha'a on vuoden vanha lammas. Tämä on oppineiden enemmistön näkemys. Kuitenkin sanotaan, että ajadha'a on lammas joka on "vähemmän kuin vuoden vanha" mutta sitten he olivat eri mieltä sen todellisesta iästä. Jotkut sanoivat '8 kuukauden ikäinen' ja muut '10 kuukauden ikäinen.'" Kameli, joka on thaniyaa on 5-vuotias kameli. Lehmä tai vuohi, joka on thaniyaa on lehmä tai vuohi joka on 2-vuotias. Katso lisää Zaad-ul-Ma'adista (2/317) ja sitä koskevista alaviitteistä.
132. Saheeh al-Jaami' (1592). Katso Silsilatul Ahaadeeth ad-Da'eefah (1/87-95).
133. Ahmadin (4/8) raportoima Jubair bin Mut'imilta, mutta kertomusketju on hajanainen. Myös Ibn Hibbaan raportoi sen (1008 Mawridissa) mutta sillä myös on hajanainen kertomusketju. Myös at-Tabaraanee raportoi sen Mu'jamissaan ja sen isnaad on laieen (heikko). Kuitenkin kyseisellä hadithilla on joitain vahvistavia kertomuksia, jotka löytyvät Ibn 'Adeelta al-Kaamilissa, Abu Sa'eed al-Khudreelta ja sen isnaad on da'eef. Hadithista tulee kuitenkin hasan insha Allaah. Viittaa Nasb-ur-Raaya'an (3/61).
134. Zaad-ul-Ma'aad (2/319).
135. Sen lähde mainittiin aiemmin nro 102:ssa. Viittaa Nail-ul-Awtaariin (5/200-203) koska se on tärkeätä.
136. Kuten raportoitu Ahmadissa (1/83,127,129,150) Aboo Daawoodissa (2805), at- Tirmidheessa (1504), an-Nasaa'eessa (7/217), Ibn Maajah'ssa (3145), al-Haakimissa (4/224) 'Aleen hadithista ja sen isnaad on hasan.
137. Muqaabil – on eläin, jonka korvan etu (sisäosa) on leikattu. Mudaabir – on eläin, jonka korvan takaosa (ulko-osa) on leikattu. Sharqaa'a –on eläin, jonka korva on halkaistu. Kharqaa'a – on eläin jonka korva on lävistetty. Tähän liittyvällä hadithilla on sellainen kertomusketju joka on hasan ja sen on raportoinut Ahmad Ahmad (1/80, 108), Aboo Daawood (2804), at-Tirmidhee (4198), an- Nasaa'ee (7/216), Ibn Maajah (3143), ad-Daarimee (2/77) ja al-Haakim (4/222) – 'Aleen hadithista.
138. Al-Bukhaareen, (5552) an-Nasaa'een (7/213) ja Ibn Maajah'n (3161) raportoima Ibn 'Umarilta.
139. Hän kuoli vuonna 103 A.H. Hänen elämäkertansa löytyy Tahdheeb at-Tahdheebista (7/217).
140. At-Tirmidheen (1505), Maalikin (2/37), Ibn Maajah'n (3147) al-Baihaqeen (9/267) raportoima ja sen isnaad on hasan.
141. Al-Bukhaareen (5558, 5564,5575), Muslimin (1966) ja Aboo Daawoodin (2794) raportoima.

142. Kuten 'Aishan hadithissa jonka on raportoinut Muslim (1967) ja Aboo Daawood (2792).
143. En tiedä mitään mielipide-eroa tiedon ihmisten parissa tähän liittyen. Katso kohdasta 13, jossa siitä mainitaan.
144. Al-Bukhaareen (5569), Muslimin (1971), Aboo Daawoodin (2812) ja muiden raportoima 'Aa'ishan hadithista ja siitä, mitä löytyy koskien (uhrilahjan osan) varastoimisen kieltoa, niin se on kumottu. Viittaa Fath-ul- Baaree'en (10/25-26) ja 'Itibaariin (120-122).
145. Al-Qamoosissa: "se on se, mitä käytetään eläimen päällä suojaa varten."
146. Tällä sanamuodolla sen on raportoinut Muslim (317), Aboo Daawood (1769) ad- Daarimee (2/74) Ibn Maajah (3099) al-Baihaqee (9/294) ja Ahmad (1/79,123,132,154). Sekä al-Bukhaaree (1716) mutta ilman ilmaisua: "maksamme hänelle itse."
147. Aboo Daawoodin (2810), at-Tahaaween (4/177), al-Haakimin (4/229), al-Baihaqeen (9/264,287) ja Ahmadin (3/356,362) raportoima Jaabirin hadithista. Viittaa Irw'aa al-Ghaleeliin (4/349-354).
148. Mainitut moitittavat teot tapahtuvat suurimmaksi osaksi 'iidinä ja muuten kuin 'iidinä mutta siitä tulee hyvin yleistä ja itse asiassa ne lisääntyvät 'iidinä joten ole tästä tietoinen.
149. Viittaa Fath-ul-Baaree'en (10/351), al-Ikhtiyaarat al- 'Ilmeeyah'an (P.6), al-Muhallaan (2/220) ja Gadhaa al-Baabiin (1/376) ja muihin. Shaikh Muhammad ibn Ismaa'eel, kirjassaan Adilat-ut-Tahreem Halq-ul-Lihyaa on tehnyt kyseisestä hadithista kattavan tutkimuksen liittyen tähän kysymykseen, jonka jälkeen hän mainitsee oppineiden selityksen liittyen tähän kysymykseen ja lausuntoja koulukuntien luotettavista kirjoista. Tuoden vihdoinkin esiin jokaisen keskustelun joka liittyy tähän kysymykseen jättämättä mitään pois! Viittaa siihen koska se on todellakin arvokas. Viittaa myös Majallatul-Azhariin (7/327). Minäkin olen kirjoittanut yhden tutkielman koskien tätä kysymystä jonka olen nimennyt Hukm ud-Deen ftl-Lihyaa wat-Taddkheen, ja jota on painettu useita kertoja.
150. Ar-Ruyaanee raportoi sen Musnadissaan (227/2) Ma'qal bin Yasaarilta ja sen isnaad on hyvä. Viittaa opettajamme, al-Albaaneen Silsitul Ahaadeeth as-Saheeha'an (nro 227).
151. Viittaa imaami an-Nawaween Sharh Muslimiin (13/10), Haashiyah ibn 'Aabideeniin (5/235), 'Aaridat-ul-Ahwaadhee'en (7/95) ja Adwa-ul-Bayaaneen (6/603).
152. Ahmadin (2/50,92) raportoima Ibn 'Umarilta ja sen isnaad on hasan. At-Tahaween raportoima Mushkil-al-Aathaarissa (1/88) Hassaan bin 'Ateeyah'lta. Aboo Nu'aim in Akhbaar-al-Asbahaanin (1/129) raportoima Anasilta, kuitenkin sen asemaa pohditaan. Joka tapauksessa kyseisestä hadithista tulee aito johtuen kaikista näistä ketjuista insha Allaah.
153. Al-Bukhaareen (5590) raportoima mu'allaq muodossa (jättäen pois osan kertojen ketjusta) ja Aboo Daawoodin (4039), al-Baihaqeen (10/221) ja muiden raportoima täydessä (isnaadin) muodossa. Haafidh Ibn Hajr sanoi Haadi as-Saareessa (s.59) "Hasan bin Sufyaan on kertonut sen täydellä kertomusketjulla Musnadissaan." "Ismaa'eelee, at-Tabaraanee Kabeerissa, Aboo Nu'aim neljästä kertomusketjusta, Ibn Hibban Saheessaan ja muut.
154. Al-Bukhaareen (5232) ja Muslimin (2172) raportoima 'Uqbah bin Ameerin hadithista.
155. Isä on vapautettu tästä käskystä koraanin teksteissä. Viittaa al-Mughnee'en (6/570).
156. Faa'iq fi Ghareeb-ul-Hadeeth (1/318). Viittaa Nihaayah'an (1/448) ja Ghareeb ul-Hadeethiin (3/351) ja Sharh-us-Sunnah'an (9/26,27).

157. Suura al-Ahzaab 33:33, tarkoituksen tulkinta.

158. Hairahtui tottelemasta Allaahia, Täydellistä ja vapaata kaikista puutteista ja Korkeinta, ja mitä tahansa jota heiltä vaaditaan siveytensä suojaamisesta varten.

159. Qadee 'Iyaad sanoi Mashaariqul-Anwaarissa (1/79) :”Se on lihava kaksikyttyräinen kameli”. Sen tarkoitus - ja Allaah tietää parhaiten – on, että he tekevät päästään komeilevan käyttämällä huntuja ja käärimällä hiuksensa kyttyröille ja he eivät laske katsettaan.

160. Muslimin raportoima Saheeh’ssaan (2128, 2856, 52) ja Ahmadin (2/223, 356) Aboo Hurairalta.

161. Jos haluat yksityiskohtia haudalla tehtävistä uudistuksista viittaa sheikkimme al-Albaaneen, varjelkoon Allaah häntä, kirjaan Ahkaam al-Jaa'naiz (258-267).

162. Suura al-An'aam 6:141, tarkoituksen tulkinta.

163. Suura al-A'raaf 7:31, tarkoituksen tulkinta.

164. Suura al Israa 17:26-27, tarkoituksen tulkinta.

165. At-Tirmidheen (2416) ja al-Khateebin raportoima Taareekhissaan (12/440) Ibn Mas'oodilta, mutta siinä on heikkoutta. Kyseisellä hadithilla on vahvistavia kertomuksia Aboo Bazzrahilta (joka on löydetty) ad-Daarimeelta (1/131) Aboo Nu'aimilta Hilyah’ssa (10/232), Ibn Dabitheelta Zail Taareekh al Baghdadissa (2/163) ja Mu'aadhin hadithista (joka on löydetty) Khateebilta (11/441). Näin ollen kyseinen hadith on hasan.

166. Ibn Haajin al-Madkhal (1/286), 'Alee Mahfoodhin al-Ibdaa' (s.135), Shaqeereen Sunan ul-'Edain (s.39).

167. Kaikki mitä tämä vihjaa vastustaa sunnaa, joten se hylätään. Viittaa Ahkam ul-Janaa’iziin (s. 254), Ma'aiim as-Sunaniin (1/28) ja sheikh Ahmad Shaakirin kommenttiin Sunan at-Tirmidheessä (1/103).

168. Al-Bukhaareen (13), Muslimin (45) an-Nasaa'een (8/115), al-Baghaween (3474) raportoima mutta he lisäsivät ”hyvästä” ja sen isnaad on saheeh.

169. Viittaa siitä mitä tahansa tietoa varten 'Ayaad al-Islamiin (58) siihen osioon jossa käsitellään 'iidien ajan uudistuksia.

170. Se on keksitty hadith josta sheikkimme al-Albaanee on puhunut kattavasti Silsilatul Ahaadeeth ad-Da'eefah’ssa (520,52 1), joten viittaa siihen!

171. Mahmood Mahdee Istanbooleen Munkaraatul-Afraah (s.67).

Infoa Islamista
